

Nepokoje ve Francii jako nácvik na převzetí moci islamisty

Není důležité, co se stalo,
ale to, co nám nepokoje ve Francii vzkazují.

Jaroslav Doubrava

Ústí nad Labem, červenec 2023

Úvod

Není překvapením, že došlo ve Francii k zapalování aut, obchodů, radnic a škol. Náhodou to bylo na přelomu června a července 2023. Mohlo k tomu dojít kdykoliv, bylo to očekáváno.

Impuls náhodou nastal 26. června. Průběh nepokojů byl předpokládán, a pomalá policejní reakce kvůli pomalé reakci vlády, byla též předpokládána.

Je zcela nepodstatné, že se přistěhovalecká muslimská komunita bouří kvůli zastřelení malého grázlíka s alžírskými kořeny francouzským policistou.

Podstatné je, že tím, co se odehrávalo, bylo prokázáno, že schopnost přistěhovalecké komunity rozvrátit francouzský bezpečnostní systém se neustále zlepšuje.

Slabost státu je maskována politickými improvizacemi politiků, kteří jsou bezmocní vůči působení několika silných vnějších vlivů:

a) tolerance vůči islámským přistěhovalcům kvůli silným investicím ropných států (především Saudské Arábie). Finančně silné islámské státy se snaží potichu zvyšovat počet migrantů, budoucích islámských obyvatel v západních státech EU a na Balkáně,

b) islámští migranti přicházející do Evropy se obtížně integrují do většinové společnosti, ponechávají si svou etnickou a náboženskou identitu. Nepociťují proti hostitelskému státu respekt,

c) politici jsou omezováni ve svém rozhodování blokem naivistů – sluníčkářů, kteří vyžadují co nejliberálnější politiku vůči migrantům, a tím umožňují islámskou invazi do Evropy.

Pro politické realisty se migranti - přistěhovalci, stávají obtěžujícím faktorem. Podobným obtěžujícím faktorem jsou v oblasti České republiky cikán/Romové, jejichž částečná integrace do

většinové společnosti probíhá od konce války (1945) dodnes. Pokud se stanou přistěhovalci obtěžujícím faktorem lze lehce obvinít většinovou místní společnost z rasismu.

Rozhodovací schopnosti francouzských tzv. politických elit jsou dále omezovány geopolitickými vlivy:

aa) plýtvání financemi až ochrnutím států EU podporou války na Ukrajině, ztrácejí schopnost vnímat skutečné bezpečnostní hrozby z oblasti Blízkého východu a Středomoří, čili z islámské oblasti,

bb) vliv korporací prosazujících zájmy skupin mimo rozhodovací vliv francouzské administrativy,

cc) vliv či stín koloniální historie spojený s politickými závazky a zneužíváním koloniálních motivů proti francouzské administrativě.

Celé pojednání bude vycházet z událostí, na jejichž začátku byla osudná střelba:

27. června poté, co francouzský policista zastřelil 17letého hajzlíka, který ohrožoval lidi agresivní jízdou bez ohledu na dopravní předpisy a ještě k tomu bez řidičského průkazu, francouzská média s odvoláním na anonymní policejní zdroje původně informovala, že mladík, který řídil žlutý mercedes, najel do policistů, což vedlo jednoho z nich ke střelbě.

Brzy se ale na Twitteru objevilo video, které jako by odporovalo policii. Teenagera, jak ukazuje video, zastavili dva policisté, z nichž jeden má tasenou zbraň. Když řidič odjíždí pryč, ozve se hlasitá rána. Policista, který střílel, později vyšetřovatelům řekl, že se snažil zastavit řidiče v útěku a měl obavy, že by on nebo jeho kolega byli zraněni, kdyby řidič utekl.

Mezi přistěhovalci začala hysterie, že policista zastřelil nevinného hajzlíka. Následovala demonstrace, a co následovalo, všichni víme.

K nešťastné události došlo v Nanterre, dělnickém předměstí vzdáleném 15 minut příměstským vlakem z centra Paříže.

Pokusím se popsat, či spíše glosovat události bez sluníčkářského vlezdoprdelismu tzv. oficiálních médií. A vytvořit své poučení z krizového vývoje, vyplývající z francouzského rabovacího a žhářského demonstračního řádění.

Co se skutečně stalo

Aby bylo již na začátku jasné, jaké byly způsobeny škody při řádění převážně muslimské – islámské mládeže ve Francii od konce června do 5. 7. 2023, uvádím:

Ministr vnitra Gérald Darmanin při svém slyšení ve francouzském Senátu uvedl, že současná situace je (už) "klidná", "po těchto extrémně těžkých chvílích".... Od začátku nepokojů spočítalo ministerstvo vnitra podle Géralda Darmanina útoky, jak ve středu (5. 7.) odpoledne uvedl během slyšení před právním výborem Senátu:

- 23 878 pouličních požárů, včetně požárů odpadků;
- 12 031 požárů vozidel;
- 2 508 požárů nebo poškození budov, z nichž 273 patří bezpečnostním složkám státu, četnictvu nebo městské policii;
- 105 požárů nebo poškození radnic;
- 168 útoků na školy;
- 17 útoků na volené představitele.

(05/07 v 16:55 hod. - https://www.lemonde.fr/societe/live/2023/07/05/emeutes-apres-la-mort-de-nahel-m-en-direct-le-bilan-chiffre-du-ministre-de-l-interieur-apres-une-semaine-de-violences-2-508-batiments-degrades-60-des-interpelles-n-ont-pas-de-casier-judiciaire_6179556_3224.html)

Dodejme, že od 27. června do 8. července bylo vzato do vazby v souvislosti s nepokoji více než 3 700 lidí.

Smrt 17letého mladíka vedla k čítankové demonstrační hysterii. Prý se stala symbolem hluboce zakořeněného rasismu ve francouzských donucovacích orgánech a dalším dokladem historie nepřiměřeného napadání arabských přistěhovalců. Ti žijí na chudých francouzských městských předměstích, ve společenském vyhnanství.

Samozřejmě, že již v noci na středu demonstranti pořvávali a ve středu 28. 6. v noci do časného čtvrtčního rána se mladí lidé střetli s policií v Nanterre, kde došlo ke střelbě, zapalovali auta a odpadkové koše a házeli na policisty zábavní pyrotechniku.

Téměř 200 lidí bylo zatčeno a 170 policistů bylo zraněno, což Géraldovi Darmaninovi, ministru vnitra, bylo signálem k nutnosti rozmístění 40 000 policistů po celé zemi, aby zajistili, jak ministr řekl, že „noc nesnesitelného násilí proti symbolům republiky se neopakovala“. Myslel tím útok na radnice, školy a policejní stanice.

Ve čtvrtek 29. 6. se úřední moloch pokusil zmírnit demonstrační hysterii tím, že prokuratura v Nanterre uvedla, že zasahující policista neměl žádné právní důvody pro zahájení palby a policistu zadržel na základě obvinění ze zabití či snad vraždy. Rychlá akce úředníků ale neutlumila demonstrace, které se dále rozrostly. Neboť již žily demonstrace svým vlastním životem.

V zajímavém článku publicisty Františka Ročka pro První zprávy „Viděli jsme francouzský nácvik občanské války?“ jsem našel upozornění na jiný článek, v němž Jiří X. Doležal 1. 7. 2023 na Forum.cz jako jediný na české mediální scéně rozumně popsal událost, ke které došlo. Cituji:

„...Začátkem týdne zastavila francouzská policie při silniční kontrole auto se třemi mladými muži s imigračním pozadím. Řídil sedmnáctiletý Nahel. Po výzvě ke kontrole dokladů se znovu rozjel a pokusil se policii ujet. A policista, který ho kontroloval, na něj vystřelil. Nahela výstřel usmrtil. Podle vyšetřovatelů prý policista použil zbraň nelegálně, ale já bych k tomuto závěru potřeboval nějaké bližší vysvětlení. Myslím, že když se někdo pokusí ujet silniční kontrole, že má být zastaven – a že je lepší, aby policie střílela hned, než po třeba několik desítek minut trvající honičce, kdy by se řidič pokoušel ujet mnoha policejním vozům, co by ho pronásledovaly. Taková honička by s největší pravděpodobností v ulicích města ohrozila spoustu lidí okolo. A nakonec by policie stejně střílela – ovšem na jedoucí auto, takže s řádově vyšší pravděpodobností, že výstřel zasáhne někoho nevinného, kdo jde kolem. Takže by bylo dobré, aby vyšetřovatelé kauzy uvedli i to, co měl vlastně onen nešťastný policista dělat jiného. Ono totiž opravdu nejde, aby policista nechal být řidiče, který se rozhodne ujet kontrole. To by znamenalo konec vlády zákona. Zákrok a nešťastná smrt, kterou vyvrcholil, však vyvolaly masivní vzpouř v imigrantských čtvrtích...“

Politici hlupáci (čeleď sluníčkářů a levicových aktivistů) kritizují rozladěné policisty z nepřiměřeného násilí. Policisté zase proklínají liknavost vlády, kterou oni odnášejí v ulicích. Levicovní „zákonodárci“ odsoudili prohlášení policie jako výzvu k občanské válce a hrozbu vzpouř. Neboť největší policejní odborová organizace Alliance Police Nationale v pátečním prohlášení 30. 6. 2023 odsoudila "divoké hordy" a "škůdce", kteří stáli za zapálením dvou tisíc aut a vyrabováním několika obchodů při nepokojích v noci ze čtvrtka na pátek. Další policejní odbory, UNSA, se připojily k Alianci a vyzvaly ji k "boji" ve "válce", kterou "vláda musí vzít na vědomí".

.... Další zajímavý pohled na událost jsem našel v rozhovoru „Oheň a šrámy. Smrt mladíka byla jen rozbuškou, ve Francii bublají neřešené problémy“ (4. 7. 2023, irozhlas.cz):

„... Na videu bylo slyšet i to, jak policisté na řidiče poměrně hlasitě křičeli, varovali ho. On nakonec neuposlechl, rozjel se a jeden z policistů vystřelil. Mladík několik minut na to zemřel. Policisté se potom hájili tím, že jednali v sebeobraně, že je i toho videa patrné, že za nimi byla zídka, takže museli uskočit, zároveň neměli moc kam, protože tam byla ta bariéra. Taky tvrdili, že se báli toho, že by mladík v autě mohl srazit a přejet další kolemjdoucí, proto vystřelili. Zásah odůvodňovali tímto způsobem, ale názory na to jsou tady ve Francii různé. Objevuje se názor, že

jednali nepřiměřeně, že to bylo nepřeměřené použití zbraně, ale na druhou stranu jsou tu politici a lidé, kteří opakují a zdůrazňují, že policisté jednali v sebeobraně a podporují a hájí je...“

Dezinformátor alias právník zastupující rodinu nebezpečného řidiče Nahela řekl francouzskému televiznímu pořadu „C à Vous“, že kluk nemá žádný záznam v trestním rejstříku. Pascal Prache, nejvyšší žalobce v Nanterre, ale řekl, že o mladíkovi policie věděla, že nedodržuje dopravní omezení, a že byl kvůli takovému incidentu v září předvolán k soudu pro mladistvé.

"Neříkám mu malý Nahel, říkám mu delikvent", ozvala se macronovská poslankyně Anne-Laurence Petelová v sobotu 8. 7. 2023 v deníku La Provence. Domnívá se, že v mediálním zacházení se smrtí Nahela je něco "docela bizarního". To jsou slova a tón, který je mezi macronisty poměrně vzácný. Zatímco většina zvolených stoupenců Macrona zvanivě odsoudila tragédii, která postihla Nahelovu rodinu, ona vyzvala k tomu, aby nebyla odsuzována policejní instituce jako celek, a nešetřila slovy o městských nepokojích, které otřásly zemí.

"17letý muž, který řídí auto bez řidičského průkazu, sedan registrovaný v Polsku, což je do značné míry symbol obchodu s drogami, který se odmítá podřídit poprvé, pak podruhé, to neospravedlňuje skutečnost, že zemře, ale vysvětluje to, proč je konfrontován s policií... Zatčení tohoto mladého muže nebylo aktem rasismu," řekla a vysmívala se postoji části levice vůči policii.

Čtvrtek 29. 6. a páteční čekání 30. 6. na noc plnou vášní

I když prezident Emmanuel Macron přijal opatření k obnovení klidu, vztek nad zastřelením kluka Nahela M. rostl. Ve čtvrtek večer demonstranti spálili 2000 aut a poškodili téměř 500 budov v desítkách měst po celé Francii.

Mounia M., matka Nahel M., ve čtvrtek vedla průvod v bílém tričku s nápisem „Spravedlnost pro Nahel“ a datem smrti svého jediného dítěte. Když průvod dorazil k soudní budově v Nanterre, zvedla červenou světlici, zatímco davy skandovaly jméno jejího syna.

K nejhorším násilnostem došlo v pařížském regionu, ale až do čtvrtka bylo centrum Paříže z velké části ušetřeno.

Během třetí noci protestů ve čtvrtek bylo několik obchodů v Paříži, včetně prodejny Nike, poničeno a vydrancováno, když se protestující a policie střetli. Ve Francii bylo zatčeno více než 800 lidí a téměř 250 policistů bylo zraněno, ale ne vážně, uvedly v pátek úřady.

Macron, který předčasně opustil summit podivínů Evropské unie v Bruselu, aby se vrátil do Francie, v pátek řekl, že mnozí z demonstrantů byli teenageři, a apeloval na rodiče, aby nechali své děti doma. Násilí označil za „neospravedlnitelné“ a řekl, že nemá „žádnou legitimitu“, a dodal, že vláda zavede nová bezpečnostní opatření pro protesty očekávané v pátek večer.

Ministr vnitra Gérald Darmanin oznámil, že v pátek večer bude nasazeno 45 000 policistů a četníků.

V pátek večer bylo ve Francii mobilizováno 45 000 policistů, oznámil Darmanin «Děláme vše pro to, abychom se vyhnuli nové noci plné násilí, řekl ministr vnitra Gerald Darmanin ve 20 hodin TF1. "Dnes večer bude v terénu mobilizováno 45 000 policistů," o 5 000 více než předchozí den.

«Bude mobilizováno více specializovaných jednotek", jako je RAID, Výzkumná a intervenční brigáda (BRI) nebo Národní četnická intervenční skupina (GIGN), dodal Gérald Darmanin, když hovořil o "výjimečných prostředcích".

Podle informací BFMTV potvrzených deníku Le Figaro je na území státu mobilizováno 29 vrtulníků četnictva, aby se podílely na udržování pořádku tváří v tvář městským nepokojům.

Od pátečního večera do sobotního rána se dočkali Francouzi opět rabovacích hodů. A nejen toho. Šlo i o kejhák.

V Lyonu, kde bylo v noci z pátku na sobotu zraněno 27 policistů. Z toho bylo sedm z nich zasaženo výstřelem z brokovnice. Jeden z policistů byl zraněn v oku a na tváři, musel podstoupit operaci. Policisty zachránilo, že byli trochu dále asi dvacet metrů od střelce. Čtyři byli zraněni na nohou a mají několik modřin.

V noci z pátku na sobotu bylo ve Francii zatčeno celkem 1311 lidí.

Hovořilo se o tom proč při tak masivním zhářství a násilí nevyhlásí vláda výjimečný stav.

Z psychologického hlediska to je pochopitelné, protože vyhlásit výjimečný stav znamená přiznat, že státní mašinerie je v úzkých. Darmanin obhajoval vládní politiku kouzlením slov: "Není to proto, že bychom neměli výjimečný stav, ale že nemáme výjimečné prostředky".

Britský bulvár informuje

Média byla jistě potěšena, protože konečně je o čem psát, když válka na Ukrajině přešla již do nudné fáze. Britský bulvární deník (www.dailymail.co.uk) 30. 6. před půlnocí v internetovém vydání uvedl: „Prezident Macron včera v noci čelil výzvám k vyhlášení výjimečného stavu poté, co se loupeživé gangy výtržníků - někteří ozbrojení kradenými puškami - střetly s policií během čtvrté noci chaosu. Tisíce rabujících vyplenily některá z velkých francouzských měst, když místní policie prohlásila, že jsou nyní ve "válce" s "divokými hordami havěti" – přičemž policisté ze dvou největších policejních odborů v zemi nyní hrozí vzpourou. Britské ministerstvo zahraničí vydalo varování turistům, kteří uvažují o cestě do Francie, protože násilí se nadále prohlubovalo... Více než dva miliony Britů se chystají cestovat do Francie, protože letní sezóna začíná a úředníci nyní žádají turisty, aby si uzavřeli cestovní pojištění, protože tvrdí, že je to důležitější než kdy jindy...“

Ráno 1. 7. byl článek aktualizován o noční taškařice: „... Výtržníci byli opět viděni řadit v ulicích Marseille, Lille a Paříže, kde se tvrdilo, že rabující se vloupali do obchodu se zbraněmi a ukradli lovecké pušky, zatímco jiní vyplenili policejní stanici. Auta, autobusy a vládní budovy byly zapáleny a na policii byly odpáleny ohňostroje. Včera v noci došlo na veřejných komunikacích k více než 3 800 požárům a bylo zapáleno více než 500 budov ... Ministerstvo vnitra uvedlo, že přes noc bylo napadeno 79 policejních stanovišť, stejně jako 119 veřejných budov včetně 34 radnic a 28 škol.“

Čtenáři Daily Mail si dále počítli: „...Rozsáhlé rabování se odehrálo také v Marseille, kde France Bleu Provence oznámila, že během nepokojů v Marseille byly z obchodu ukradeny čtyři lovecké pušky. Vedoucí obchodu popisuje, že viděl "30 odhodlaných dětí" a ujišťuje, že jeho zásoby "již nejsou bezpečné", nicméně policie uvedla, že nebyla ukradena žádná munice. Jedna osoba byla zatčena s puškou, která pravděpodobně pocházela z obchodu, uvedla policie. Obchod nyní hlídala policie...“

Úřady začaly zakazovat demonstrace ve městech a vyzvaly restaurace, aby předčasně uzavřely venkovní prostory. Další prevencí bylo zastavení veřejné dopravy ve večerních a nočních hodinách.

Nebyla to jednoduchá záležitost, jak by se mohlo zdát. Dne 30. 6. 2023 těsně před půlnocí se francouzský národ dozvěděl (www.lefigaro.fr/actualite-france/en-direct-mort-de-nahel-plus-de-420-interpellations-dans-toute-la-france-apres-une-troisieme-nuit-d-emeutes-20230630), že správní soudnictví potvrzuje zákaz vycházení: „Správní soud v Cergy-Pontoise v pátek potvrdil zákaz vycházení zavedený městem Clamart (Hauts-de-Seine) v reakci na nepokoje, čímž uvolnil cestu pro zavedení podobných opatření dalšími obcemi. Tváří v tvář násilí byl na území obce od 21 hodin do 6 hodin ráno od čtvrtého večera do pondělního rána vyhlášen dočasný zákaz vycházení.“

Výtržníci působili značné škody. Příkladem je např. budova, v jejímž přízemí byla lékárna, která se zřítila v Montargis. Le Figaro napsalo: „...V Loiretu prefektura hlásila škody "se silnou intenzitou" zejména na aglomeraci Montargis, kde hořely popelnice a vozidla, hořely budovy a rozbíjely se výlohy. Lékárna v centru města byla zapálena a dvoupodlažní budova, ve které se nacházela v přízemí, se podle starosty Montargis Benoîta Digeona zřítila v pátek odpoledne...“ V sobotní ráno se mohli čtenáři dočíst o vyrabování zbrojnice v centru Marseille, během něhož bylo ukradeno sedm pušek. V Lyonu byla pošta zasažena explozí. Ve stejném městě zakuklený výtržník střílel z pušky vypadající jako kalašnikov. Desítky, ne-li stovky takových incidentů se stále odehrály ve Francii během čtvrté noci nepokojů spáchaných převážně grázlíky ve věku 14 až 18 let, podle profilu 471 zatčených z toho dne. Čtenáři Daily Mail se dozvěděli také o chaotické snaze Macrona něco dělat. Macron opustil jednání Evropské unie v Bruselu předčasně, čemuž se nelze divit.

Teror internetu a Macronův pláč

Prohlášení prezidenta Macrona byla signálem bezmoci. Požádal sociální média, aby odstranila "nejcitlivější" záběry nepokojů a zveřejnila totožnost uživatelů podněcujících násilí. Byl to jen líbivý krok, protože o takových záležitostech musí jednat odborníci s firmami poskytujícími tyto služby. Ministr Darmanin se setkal se zástupci společností Meta, Twitter, Snapchat a TikTok, takže určitá opatření bylo možné předpokládat. Ale je to také signál zoufalství. Francouzský ministr pendreků nemůže dirigovat internet po zeměkouli.

Např. Roger Stone, bývalý Trumpův politický poradce, použil hashtag #France Fall#, když 7. července místního času zveřejnil příspěvek na Twitteru. V příspěvku napsal: "Napoleon se obrátí v hrobě. To je to, co se stane, když dovolíte přistěhovalcům cestovat do vaší země bez omezení." Ve stejný den twitterový účet "Britain First" zveřejnil obrázek ukazující srovnání před a poté, co Francie povolila rozsáhlou imigraci. Levá strana obrázku ukazuje Eiffelovu věž v Paříži pod jasnou oblohou předtím, než Francie povolila masovou imigraci, a pravá ukazuje oheň hořící v Eiffelově věži poté, co povolila masovou imigraci.

Bývalý americký úředník William Wolfe také sdílel příspěvek, že "masová imigrace + multikulturalismus = národní sebevražda".

Kromě toho někteří uživatelé internetu sdíleli záběry z místa francouzských nepokojů při použití hashtagu #France Fall#.

Ve Francii bylo vidět podobně jako v severní Africe v rámci tzv. arabského jara, že sociální sítě představují válečnou zbraň. Na TV Prima (1. 7. 2023, 19:05 hod) v telefonátu s reportérkou Annou Kadavou z Paříže se diváci dozvěděli: „... je tu další faktor, teď v roce 2023, kdy máme sociální sítě, na kterých se mladí právě svolávají, to třeba v roce 2005 (poznámka: při předchozím velkém povstání) ještě vůbec nebylo. Takže je tu další problém, se kterým se musí vlády takto vyrovnávat. A tady třeba vystoupil ministr spravedlnosti Éric Dupond-Moretti, který byl velice nekompromisní. Řekla bych, že vyhlásil válku sociálním sítím a doslova řekl, že nekompromisně všechny tyto účty, které svolávají k nepokojům a k rabování, uzavře...“ K tomu lze dodat, že ihned vzniknou další účty, další informační cesty na sociálních sítích.

Macron o dětech nic neví, aspoň plácal ptákoviny

Macron je bezdětný bankéř poslaný do prezidentského paláce zametat cestičku velkému kapitálu. O dětech neví nic, snad jen to, jak se rodí. Nelze se divit, že Macronovy rady a výhrůžky rodičům spadají do kategorie ptákovin.

Problém je, jak uvedl i Daily Mail, že francouzský prezident řekl rodičům, aby nechali své děti doma poté, co vyjde najevo, že mladí lidé představují třetinu zatčených. Řekl: "Je odpovědností

rodičů, aby je drželi doma, a proto je pro klid každého důležité, aby byla rodičovská odpovědnost plně vykonávána. Není úkolem republiky nahrazovat otce a matky."

Jenže, řada rodičů obratem vzkazovala: Děti nás neposlechnou, prostě jdou. Někteří rodiče si povzdychli, že za co by je měl někdo trestat, když nad jejich dětmi převzali moc pouliční gangy, a nemají na ně vliv?

Čínský mediální expert Kong Fan působící ve Francii (3. 7. 2023, www.guancha.cn) upozornil, že „mnozí rodiče byli zmateni: naše děti nechodí domů každý den, jak to zvládnout? Společnost se o ně nestará, vy nás necháte, abychom se o ně postarali?“

Pokud společnost nemá dost síly, aby zabránila dětem v trestné činnosti, není to jenom problém rodičů.

Na TV Prima k tomu reportérka Anna Kadavá z Paříže dodala: „...co mě zaujalo – rozhovor s jedním mladíkem, který se přiznal na kameru televizi BFM, že raboval v obchodě a že bude rabovat znovu, a že to dělá proto, že výrobky jsou drahé, a tak on si je takto pořídil, a bude to dělat dál. Zároveň ještě připomněl, že Nahel byl stejného věku, a že to je pomsta za Nahela. Ale co byl vrchol právě tohoto setkání reportérky BFM s tímto mladíkem, bylo, že toho byli svědky rodiče mladíka... Takže to bych takto uzavřela, protože zřejmě i to nabádání na rodiče, v tomto případě zřejmě nepadne na úrodnou půdu...“

K tématu dodává (4. 7. 2023, irozhlas.cz) Martin Balucha, zpravodaj Českého rozhlasu ve Francii: „...Podle ministerstva vnitra, ministra vnitra Géralda Darmanina, je výtržníkům v průměru sedmnáct let, ale jsou mezi nimi výrazně mladší jedinci, čtrnáctiletí, patnáctiletí, šestnáctiletí. Od toho se samozřejmě odvíjí i to, jakým způsobem s nimi budou nakládat soudy a francouzská justice. Většinu mladíků čeká soud pro nezletilé, ale záleží na tom, kolik jim je let. Pokud jsou o něco starší, tak jim může hrozit i několik let vězení i poměrně vysoké peněžité tresty v řádech desítek tisíc eur a neplatili by je pouze tito nezletilí, ale i jejich rodiče. Ostatně proto se prezident Emmanuel Macron obracel na rodiče, říkal, že je jejich zodpovědností starat se o své děti. I z toho důvodu byly i na sociálních sítích vidět scény, jak někteří rodiče chytli své děti doslova za uši, vedli je k autu a snažili se je přimět zastavit nepokoje...“

V Le Figaro 5. 7. 2023 k problému s nezletilými uvedli: „... Nezletilí zatčení v Marseille během nepokojů byli z větší části "neznámí spravedlnosti", řekla v rozhovoru s AFP Laetitia Lopez Mora, soudkyně dětí zadržených o víkend. Ve věku 14 až 17 let jsou však mladí lidé, kterých se to týká, zcela ztraceni ve své vzdělávací orientaci. "Slabiny v rodinné výchově by mohlo být zdůrazněno, ale mnoho rodičů se velmi stydělo, že se tam ocitli, a omluvilo se místo svého dítěte," uvedla soudkyně, která dále uvedla, že "necítila, že by rodiče rezignovali nebo děti byly ponechány samy sobě".

Zatímco menšina nezletilých bez doprovodu využila nepokojů ke krádeži jídla, což je podle soudce "zločin kvůli živobytí", mnozí se místo toho zapojili do "kriminální akce". Někteří, aby ospravedlnili své činy, vymlouvali se na nudu. "Zahálka je pro nezletilé velmi důležitým rizikovým faktorem... Nikdo z nich mi neřekl, že tam jsou, protože zemřel mladý člověk," uvedla soudkyně Laetitia Lopez Mora.

V Le Monde 4. 7. 2023 Pap Ndiaye, ministr školství, zhodnotil sedm nocí nepokojů: "Asi 60 zařízení utrpělo značné škody, například kvůli požárům," řekl ministr pro RTL a dodal, že z nich bylo tucet zničeno nebo částečně zničeno. Celkem ministerstvo napočítalo škody ve 243 provozovnách. Násilí se někdy týká i útoků na vysoké školy a střední školy. Hovořil o škodách v desítkách milionů eur.

Navzdory těmto útokům a škodám ministr odmítl "zatěžovat rodiče" výtržníků, často nezletilých. "Je legitimní žádat rodiče, aby se o děti postarali, ale musíme vzít v úvahu specifické obtíže některých rodin: když matka pracuje v noci, je to pro děti ještě komplikovanější... Je nutné posílit rodiče, [ale] to neznamená trestat rodiny, znamená to pomoci jim, aby se mohly postarat o své děti," řekl pan Ndiaye. Prezident republiky Emmanuel Macron však v úterý řekl, že zvaží finanční opatření k potrestání rodin, což spíše budilo dojem zoufalství než návrh na nějaké řešení.

Macron je v těžké situaci, protože se ukazuje jak koncepčně bezradný je bankéř hrající si na politika a zvenlý naivními Francouzi za prezidenta. Např. v noci 7. července se spolu s ministrem vnitra Darmanenem vydali na jednu policejní stanici a na policejní ředitelství v Paříži, aby vyjádřili svou vděčnost policii a četnictvu.

Ale nebyla to příjemná návštěva. Média zaznamenala, jak si mu jeden policista stěžoval: "Teď, kdykoli se něco stane, i když je to jen fotbalový zápas, všichni víme, že bude takový konec [nepokojů], a oni využijí příležitosti, aby všechno rozbili. Pokud jde o nás, už není možné je zastrašit."

"Zlepší tedy moje výzva rodičům, aby převzali odpovědnost za péči, situaci?" zeptal se Macron, ale dostal zápornou odpověď: Bohužel ne.

Potom se zeptal, koho teď poslouchají děti a dostal ještě nečekanější odpověď: "Drogového dealera, můj pane prezidente." Policisté upozornili, že v těchto dnech žádají dealeri demonstranty, aby se uklidnili, protože nepokoje už týden těžce zkomplikovaly jejich podnikání. Jiný policista Macrona k tomu poučil, že když jdou k někomu domů, aby zatkli nezletilé děti, už nejsou překvapeni, když vidí jejich rodiče schoulené v křeslech před velkou televizí koupenou za peníze na drogy.

Francouzská média popsala Macrona jako "zmateného", když to slyšel. Macron byl smutný, protože vládní podbízení se ghettům nepomohlo. Přitom připomínal, že francouzská vláda "nikdy neudělala pro komunitu tolik, kolik udělala za posledních 15 let."

Islámská (arabská) mládež aneb nášlapné miny ve Francii

Nikdo nemůže mávnutím ruky odbýt to, co řekl politolog Doc. PhDr. Jan Eichler, CSc. Působí jako seniorní výzkumný pracovník v Centru evropské politiky na Ústavu mezinárodních vztahů a vyučuje na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Předmětem jeho odborného zájmu jsou transatlantické vztahy, strategická kultura, ozbrojené konflikty, vojenský rozměr bezpečnosti, mezinárodní bezpečnost, války v dnešním světě a terorismus.

V rozhovoru „Mešity chtějí válku přenést do Francie. Nenávist je silná, říká politolog“ (4. 7. 2023 -idnes.cz) uvedl:

„...To už nejsou nepokoje, ale pouliční noční souboje mezi náctiletými násilníky z islámského přistěhovaleckého prostředí na jedné straně a policií a četnictvem na straně druhé.... To mají na svědomí tito výtržníci, jejichž věk se u některých pohybuje od dvanácti do patnácti let. Zpravidla se narodili už ve Francii, v mnoha případech se ve Francii narodili i jejich rodiče. Oni ale tu zemi nenávidí. Ničí, co jim přijde pod ruku, vytloukají výlohy, obohacují se. Je to velmi vážná fraktura, která vede napříč francouzskou společností.“

Na otázku, zda lze o násilnících jednoznačně říci, že to jsou lidé z islámského prostředí, Eichler odpověděl jasně: „...Ano, lze to říci takto jednoznačně. Francie má tradici několika desetiletí přijímání přistěhovalců. V minulosti Francie přijala spoustu Poláků, Italů, Portugalců. Ti všichni se začlenili do francouzské společnosti. Například současný ministr spravedlnosti Éric Dupond-Moretti je po matce poloviční Ital. Tito lidé nedělali žádné velké problémy. Ty přišly až s těmito přistěhovalci z islámského světa.“

Ti nechodí do francouzských škol, neuznávají žádnou autoritu, chodí na kázání do mešit k imámům, kteří jim vymývají mozky a tvrdí, že dnes přišla doba, aby se pomstili za francouzské vojenské intervence v islámském světě, zejména co se týče Libye, Sýrie, Středoafričské republiky nebo Mali, v nichž Francouzi intervenovali. Říkají jim, že je potřeba přenést tu válku z území islámského světa na území Francie. A oni na to slyší. Toto je jeden z důsledků působení radikálních imámů, kteří ani neumějí francouzsky a kážou v arabštině...“

Na rozdíl od jiných Eichler ze současné situace viní i rodiče hajzlíků: „...krize zdůraznila roli zmiňovaného ministra spravedlnosti Duponda-Morettiho, který se ukazuje jako silná osobnost... přímo řekl - Obracím se na rodiče výtržníků: Vy jste zodpovědní za jejich výchovu, vy jste na ně

brali rodinné přídatky, vy zodpovídáte za jejich chování a můžete být potrestáni pokutou až do výše třiceti tisíc eur. To hodně silně zapůsobilo a byl to i důvod, proč protesty začaly pomalu opadat...“

Pro prefekta, specialistu na problematiku předměstí Michela Aubouina, byl současný scénář předvídatelný: „Nová generace je nebezpečnější a hůře ovladatelná než v roce 2005“.

Sociální sítě, letní prostředí, mladší a násilnější generace znamenají, že podle něj mohou být tyto nepokoje vážnější než ty z roku 2005, uvedl pro Le Figaro 29. 6., když se nepokoje a rabování začaly stupňovat.

„Scénář byl bohužel velmi předvídatelný. Tomuto tématu jsme se věnovali v rámci Ministerstva vnitra v roce 1995 s týmy sociologů. Jedna z nich, Angelina Peralva, o tom teoretizovala pod názvem „nepokoje smrti“. V sousedství zemře mladý člověk a okolí zachvátí požár. Skupina mladých lidí, jejichž orientace je omezená, reaguje okamžitě emotivně. Žádné množství racionálních řečí nemůže změnit jejich názor. Tyto skupiny se v každém případě zaměřují na policii...“

Již v březnu 2023 Michel Aubouin uveřejňuje temnou vizi budoucnosti ve spojení s přistěhovaleckými ghettý: Pokud se francouzská vláda odhodlá proti obchodu s drogami vážně bojovat, sídliště a chudá předměstí mohou přejít do režimu povstání.

„Pak by Francii nastaly těžké časy, protože by už nešlo o klasické donucovací operace, ale o operace válečné vyžadující tomu odpovídající prostředky,“ uvádí Abouin. Píše to i ve své knize Čtyřicet let ve městech, v níž popisuje své zkušenosti z pouličních pochůzek. Francie podle něj „jistě ještě není Mexiko, ale pokud nebudeme ostražití, může se k tomu dost dobře schylovat“.

Abouin se totiž obával, že drogové kšefty, ve kterých mají zásluhou státu značný podíl přistěhovanci z islámských zemí, již mají velký násilný potenciál. Přitom se policie chlubí jak je šikovná. V českém tisku se objevila 3. 3. 2023 informace (www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/narkotika-drogy-francie-darmanin-mexiko-extaze-kokain-mdma.A230303_083243_zahranicni_safaj), že během loňského roku ve Francii protidrogoví agenti zasáhli v rekordním počtu případů pašování a prodeje nelegálních narkotik, chlubí se francouzské ministerstvo vnitra. Tento „úspěch“ ale zároveň vzbuzuje obavy: Obchod s drogami ve Francii setrvale roste a policisté v terénu varují před tím, aby se ze země časem nestalo evropské „Mexiko“ se všemi problémy, které s sebou nelegální obchod s narkotiky a vzájemné soupeření drogových gangů přináší.

...Nelegální obchod s narkotiky ve Francii se podle odhadů točí v sumách kolem tří až čtyř miliard eur ročně a přímo i nepřímo zajišťuje hlavní zdroj příjmů zhruba čtvrt milionu lidí. Jen trh s konopím se za deset let zvýšil šestkrát a o Paříži se říká, že se stala evropským hlavním městem kokainu.“

Znamená i velký potenciál pro vytváření neviditelných nelegálních struktur moci mezi přistěhovanci. Pesimisté varují, že to je začátek plíživé okupace Francie islamisty.

Akademičtí hajzlíci jako ambasadoři korektnosti

V drogové armádě se ochotně angažuje přistěhovalecká mládež. Politolog Eichler zdůrazňuje, že násilí mládeže v ulicích je důsledkem dlouhodobého vývoje ve francouzské politice:

„...Politicky korektní autoři přišli s tím, že Francouzem je ten, kdo může ukázat, že aspoň jeden z jeho rodičů se narodil ve Francii. Proti tomu vyjadřovala námitky jedna velmi zkušená demografka, Michèle Tribalat, kterou osobně znám, osobně jsem to s ní diskutoval, ... ta měla úplně jiný názor. A zastává ho dlouhodobě. Francouzem je ten, kdo může ukázat, že se v této zemi narodili oba dva jeho rodiče a všichni čtyři prarodiče. Obě dvě babičky, oba dva dědové. Za to jí začali nadávat, že je to rasistka. Na její závěry častokrát navazovala Marie Le Penová. Toto oni otáčeli proti Michèle Tribalat. Úplně ji dostali na okraj. Udělali z ní extremistku... že svými argumenty zásobuje krajní pravici. To všechno je důsledek politické korektnosti. A oni namítali, že to není žádná invaze, ti přistěhovanci, ale že infuze, která Francii obohacuje. Tak teď to viděli...“

Sobota 1. 7. v péči 45 000 policistů

Pohřeb nebezpečného mladého řidiče jezdícího bez řidičského oprávnění se konal v sobotu. Byla to další demonstrace o tom, že jsou policajti zlobiví a střílí na milé potomky přistěhovalců z Afriky. Nahel byl pohřben na hřbitově Mont-Valérien v Nanterre za přítomnosti matky, babičky a několika stovek lidí. Obřad skončil kolem 17:30 hod. Proběhl v klidu. Jistě i proto, že tam nebylo co ukrást. Jiné to bylo večer, když se hajzlíci vypravili na lov.

Pro média to byl další den dobrých žní: Pátá noc nepokojů byla výživná, předtím byl den vyšperkován odložením návštěvy Emmanuela Macrona v Německu a pohřbem nebezpečného mladého řidiče Nahela a nočním násilím.

V sobotu večer bylo mobilizováno 45 000 policistů a četníků, oznámil ministr vnitra Gérald Darmanin. V Marseille a Lyonu, městech nejvíce zasažených v pátek večer, bude policie "značně" posílena, dodal ministr vnitra. Jednotka CRS 8, specializovaná na městské násilí, jela do Lyonu a tři roty CRS, neboli 200 agentů, do Marseille.

Hajzlíci byli pilní i během sobotního dne. V sobotu v poledne hořela uprostřed dne v Metách další dvě auta v oblasti, kde už v noci ze čtvrtka na pátek hořela radnice. A v sobotu ráno se divili obyvatelé, proč zlobiví lidé v Metách v noci podpálili knihovnu.

Patrick Thil, náměstek pro kulturu na radnici v Metách, vzdychal: „Zdvojnásobili jsme plochu, aby mladí lidé, kteří chtěli pracovat, studovat, číst, měli klidné útočiště... Je to naprosto nepochopitelné, je to jako zničit vlastní vybavení... To je několik desítek milionů eur." Někteří progresivnější obyvatelé Met si jistě pomysleli, že Thil je zpátečnický člověk. Na co je knihovna, stačí postavit mešitu. Nebo ne?

V sobotu bylo 719 osob zatčeno. Až do rána bílého incidenty stále probíhaly v Brestu, kde byl zapálen též autosalon Renaultu

V noci ze soboty na neděli se stal hvězdou celostátní velikosti jeden starosta. Vincent Jeanbrun, starosta města L'Haÿ-les-Roses ve Val-de-Marne, na Twitteru uvedl, že jeho dům byl v noci napaden hořícím autem. "Moje žena a děti jsou v šoku a zraněné," uvedl starosta ve zprávě zveřejněné ve 2 hodiny ráno.

Starosta Jeanbrun byl na radnici, zabarikádovaný ostnatým drátem po několika incidentech namířených proti radnici během posledních tří nocí. Mezitím se skupina hajzlíků shromáždila před domem Vincenta Jeanbruna, kde byla jeho žena a dvě malé děti. Výtržníci použili auto, aby rozbili zahradní vrata, a pak vozidlo zapálili s cílem zapálit dům starosty. Manželka Vincenta Jeanbruna pak spěšně utekla s dvěma dětmi a byla zraněna při útěku, když je výtržníci pronásledovali. Byla hospitalizována.

Ale vlastně byla sobotní noc jinak fajn. Ministr vnitra ze sebe musel vytlačit něco optimismu, proto Gérald Darmanin - ministr vnitra ve zprávě zveřejněné ve 3 hodiny ráno odhadl, že městské násilí, které pokračovalo v noci v několika městech Francie, se ve srovnání s událostmi posledních dnů snížilo: "Noc klidnější díky rozhodné akci policie," napsal Gérald Darmanin.

V Paříži skončilo v klepetech na 200 hajzlíků, v Nice po městských násilnostech bylo zatčeno přes tři desítky osob. V Nice v sobotní večer byl vyrabován obchod v centru města, hlásil starosta Nice Christian Estrosi. Rabující byli "rychle zatčeni". Podobných incidentů bylo po Francii více. „Nákaza se šíří ve švýcarském Lausanne“ se objevilo na internetu. Podle webové stránky 20min.ch vypukly v noci ze soboty na neděli v centru města Laussane ve Švýcarsku incidenty srovnatelné s městskými násilnostmi, které Francie zažívala v posledních dnech. Došlo k násilnostem a rabování. "Inspirováni obrázky francouzských nepokojů se jednotlivci v sobotu večer shromáždili ve Flon [čtvrť v centru Lausanne, pozn.] a volali po šíření nepokojů na druhé straně hranice. Na sociálních sítích kolují hovory, včetně Snapchatu a Tiktoku. Svědci uváděli sto až dvě stě ozbrojených lidí, kterým čelila hrstka policistů na motocyklech. Rabování bylo samozřejmostí, byl napaden např. obchod s obuví Pomp it Up a další místa.

Polici se snažila udržet v moci francouzského lidu výkladní skříň Paříže Champs-Élysées. Výtržníci alespoň útočili na auta poblíž Champs-Élysées. Novinář Remy Buisine mohl být spokojený, protože pořídil snímky barikád tvořících se poblíž Champs-Élysées. Byla tam zvláštní vůně kvůli slznému plynu použitému k odrazení výtržníků. Neklidná noc na Champs-Élysées byla tragikomická. Pařížský život si zachoval svá práva na volný pohyb a užívání si na nejznámější pařížské třídě, ale také tam bylo policistů jako much. Strávníci večereli, pili víno a kávičku chráněni před zlobivými hajzlíky tím, že se policejní hlídky potulovaly po Champs-Élysées po celou noc. Vypukly četné incidenty, končící zatčením.

Čas světlic, petard a římských svící

Mounia, matka Nahel, ve čtvrtek 6. 7. vedla průvod v bílém tričku s nápisem „Spravedlnost pro Nahela“ a datem smrti svého jediného dítěte. Když průvod dorazil k soudní budově v Nanterre, zvedla červenou světlici, zatímco davы skandovaly jméno jejího dítěte. Světlice nebyla jenom symbolem, ale zábavná pyrotechnika se stala i nástrojem pouliční války.

V posledních dnech čteme ve francouzských médiích o minometné palbě na každém kroku. Minomety v rukou demonstračně rabujících hajzlíků nemají nic společného s válečnými zbraněmi. „Minomet“ je výbušné zařízení používané v pyrotechnice, které umožňuje výbuchy či zapalovat ohně.

Minomety a čtenáři

Podle emeritního senátora Jaroslava Doubravy s tímto fenoménem se setkal v listu Le Parisien již v roce 2013, kde popisovali, že ohňostroje jsou "ve formě koule, jejíž průměr se pohybuje mezi 40 mm a 60 mm a používají se s trubicou zasazenou do země". To je to, co bylo použito v roce 2019 v Yvelines a obecně v městském násilí. Policie vysvětlila v CheckNews, že "pokud jsou ohňostroje (minomety) využity, když jsou vypáleny vodorovně a ne do výšky, výstřel je velmi rychlý a může způsobit velmi vážná zranění a popáleniny".

Ale již dříve například v roce 2012 informovala agentura AFP o policistovi zraněném „minometným ohňostrojem“ v Grigny (Essonne). Článek ve francetvinfo v roce 2013 připomněl, že uživatelé zařízení také riskují zranění.

Nelze se divit, že od července 2017 je použití „minometů“ vyhrazeno profesionálním pracovníkům zábavní pyrotechniky, držitelům certifikátu (kvalifikační stupeň C4). Podle policie získávají výtržníci pyrotechniku především v Belgii, kde jsou snadněji dostupná.

Proto nepřekvapí, že policie posiluje kontroly na přeshraničních silnicích s Belgií, aby zabránila dodávkám ohňostrojů výtržníkům z ghett ve Francii. (5.7.2023, www.lefigaro.fr/actualite-france/emeutes-400-kilos-de-mortiers-d-artifice-saisis-a-paris-20230705)

Jisté je, že pro čtenáře rozdíl mezi ohňostrojem, minomety a válkou, není zřejmý, pokud se použije v policejním žargonu.

„Minometný“ dodavatel šel bruchet

Malá ukázka petardově světlicového osudu je z Bezonsu. Je to město v severozápadní části metropolitní oblasti Paříže v departmentu Val-d'Oise. Od centra Paříže je vzdálené 12,6 km. Kvůli dodávkám zábavní pyrotechniky výtržníkům v Bezonsu byl 34letý muž odsouzen k 1 roku vězení a rovnou nastoupil k vězeňské psychoterapii, protože byl již ve vazbě. Vykopnut za mříže byl v pondělí 3. července 2023.

V Bezonsu byla poškozena škola Angela-Davis po požáru několika vozidel v noci ze středy 28. na čtvrtek 29. června 2023, autobus Keolis byl zapálený před radnicí výtržníky, kteří také zaútočili na policejní stanici. Zatímco centrum města bylo během následujících večerů opět poznamenáno četnými incidenty, vyšetřování vedené policií rychle identifikovalo osobu, která hrála klíčovou roli v tomto násilí. Pomocí snímků zaznamenaných městskými kamerami byli vyšetřovatelé schopni spatřit tucet osob, většinou v kapucích v tmavém oblečení, někteří z nich

měli motocyklové helmy. Především však identifikovali auto, jehož řidič byl natočen, jak zásobuje výtržníky různými předměty, včetně ohňostrojů. V pátek 30. června 2023 u řidiče policie provedla domovní prohlídku v jeho domě. Jako bonus tam našli marihuanu.

Logistika je základem násilného mrňouchání

Podobně jako v armádě i v pouličních nepokojích je důležitá logistika. To znamenalo velkou spotřebu protipolicejních rachejtlí permanentně doplňovat novou municí.

Proto např. 4. července večer 400 kilogramů ohňostrojů bylo zabaveno v oblasti Paříže. K objevu munice pro demonstranty došlo během kontroly dodávky v Porte de Clignancourt, severně od hlavního města, a tři lidé byli zatčeni. Nalezené krabice byly naplněny "římskými svícemi" (kartonové nebo kovové trubice naplněné svítícími projektily) polské společnosti značky "Jorge", která dominuje trhu.

Podle nedávné zprávy Generálního ředitelství cel v roce 2022 dosáhlo celní zajištění nelegální pyrotechniky a dalšího pyrotechnického materiálu 1 578 kg zboží během 60 kontrol. V letech 2021 a 2020 byly záchyty jenom 345 kg a 146 kg.

Zábavní pyrotechnika, volně prodávaná, byla po několik let nakupována k útokům proti státnímu aparátu, ale i proti jiným zločineckým skupinám v rámci konkurenčního boje.

K nákupům docházelo zejména prostřednictvím specializovaných webových stránek ze zemí východní Evropy. Zboží je přepravováno poštou nebo expresní přepravou.

Případů je daleko více. Třeba: Ve vazbě soudu v Lyonu odpočívají dva ve věku 26 let. Jsou ve vazbě od zatčení v neděli 2. července 2023 pro obvinění z opakovaných dodávek petard a další pyrotechniky výtržníkům.

V jiném případě policejní zápis z večera 29. června uvádí: "Byli jsme pod palbou petard, když jsme spatřili dva mladíky na skútru, jak výtržníkům rozdávají petardy a další pyrotechniku."

Později večer byli oba mladíci zatčeni v Saint-Priest s nákupní taškou plnou zábavné pyrotechniky.

Tresty za petardově pyrotechnickou logistiku padají např.: 9 měsíců s elektronickým náramkem, nebo 6 měsíců a navíc s pokutou 300 eur za dopravní přešůpek.

Ohňostroje jsou základní zbraní

Shrňme dosavadní informace: Francouzští čtenáři Le Monde se v první červencový den setkali s novinovým titulkem: „Jak se ohňostroje namířené na policii staly základní zbraní nepokojů“. (www.lemonde.fr/societe/article/2023/07/01/mort-de-nahel-m-comment-les-mortiers-d-artifice-diriges-vers-les-forces-de-l-ordre-sont-devenus-l-arme-de-base-des-emeutes_6180102_3224.html)

Článek uvádí: "... Používání "ohňostrojů" ("římských svíček" v názvosloví výrobců) výtržníky proti vymáhání práva není nic nového. Ale v posledních třech dnech se ukázala existence zdánlivě nevyčerpatelných zásob. A též velká vynalézavost v oblasti nákupu.

... není nic jednoduššího, než doručit (pyrotechniku), dokonce i do srdce demonstračních excesů, překupníky tak zkušenými, jako jsou obchodníci na sociálních sítích. Mezi propagačními akcemi, cenami se slevou a "zaručenými dodávkami do 20 [minut]" se desítky kanálů a účtů pro rychlé zaslání zpráv Telegram na sociální síti Snapchat zapojují do tvrdé konkurence a využívají všechny marketingové zdroje."

Čím větší zájem, tím větší zisk mezi čtvrtinou a dvojnásobkem oficiální prodejní ceny. Malá komunita prodejců ovládá trh. Od čtvrtka 29. 6. ochotně hrají dodavatelé kvůli cenám na riziko "nedostatku", což je vzhledem k počtu pozorovaných výbuchů římských svíček a dalších drobností, zjevně iluzorní.

Zábavné pyrotechniky, která může zapalovat policejní a úřední cíle, je shodou okolností dost, protože se mládež připravovala na sváteční mejdan – státní svátek 14. července.

Citujme z Le Monde: „... "Tito mladí lidé nejsou idioti," říká policejní zdroj na policejní stanici v Yvelines. Každý rok nakupují před 14. červencem, aby si vytvořili zásoby zboží. Nepokoje

posledních tří nocí musely prudce zvýšit jejich zisky (z prodeje pyrotechniky demonstrantům). Zisky se však stále zdaleka nevyrovnají ziskům z drog...“

Emeritní senátor Doubrava dodává: „Podle posledních zpráv jenom v rozsáhlé oblasti velké Paříže policie zabavila na 1000 kg zábavně nebezpečné pyrotechniky. Jednotlivé prefektury vydávají urychleně vyhlášky zakazující prodej, přepravu a dokonce jenom i držení zábavní pyrotechniky. Ale ohňostroje mezi převážně islámskými útočníky stále směřují s pomocí divokých prodejců.“

Je logické, že vláda i policie doslova cítily v kostech, že další výbuch násilí budou směřovat islámští (islamističtí?) mladíci ke státnímu svátku 14. července. Proto vláda slibuje "masivní prostředky na ochranu Francouzů" 13. a 14. července, dva dny považované za "citlivé" po nedávných nepokojích. (lefigaro.fr)

Během víkendu 14. července bude zakázán prodej ohňostrojů, aby se zabránilo dalším násilnostem. Dekret o zákazu byl zveřejněn v neděli 9. července. Koupit si je budou moci pouze profesionálové, kteří budou v obcích organizovat ohňostroje.

Levice zklamala

Je škoda, že levice, která tradičně zastupuje zájmy prostých lidí, se stala podivným garantem destabilizace společnosti. Nastalo zmatení pojmů. Levicí je dnes souhrnným pojmem pro podivný sluníčkářského zmatení. Levicí lze označovat spíše jenom komunisty, protože mají střízlivější pohled na situaci.

Vůdce komunistů Fabien Roussel po smrti nebezpečného řidiče Nahela v pátek 30. 6. zdůraznil své "absolutní odsouzení násilí" a věřil, že "když je člověk levice, brání veřejné služby, ne jejich rabování". Odlišil se tak od části levice, zejména od La France insoumise, která odsuzuje "policejní eskalaci" a věří, že hněv mladých lidí na předměstích je legitimní.

„Je nutné Absolutní odsouzení násilí, ke kterému dnes večer dochází," tweetoval Fabien Roussel. "Když jste na levici, bráníte veřejné služby, ne jejich rabování," řekl. "To, co musí být na pořadu jednání, je spravedlnost: spravedlnost pro Nahela, spravedlnost pro naše sousedství, spravedlnost pro naši zemi," uzavřel národní tajemník PCF.

Škoda, že levice rezignovala na varování, že v demonstracích je skryta islamistická agenda, a toto téma zbytečně přenechává pravici.

Pokud jde o označení směřování politických stran a hnutí, obávám se, že rozdělení na levici a pravici již nehraje žádnou roli. Politolog Zdeněk Zbořil upozornil, že dnes řada témat není ani levicová ani pravicová, ale spíše reálná či zatížená chybou v úsudku – nereálná, tedy nerespektující realitu.

Otázka imigrace nemá v sobě ani pravicový ani levicový náboj, ani otázka činnosti policie.

Vydával vyhraněný neověřitelný názor na určitá konání rozsáhlého systému jako je policejní sbor za paušální politický názor je utkvělá představa.

Typickým příkladem je zpravodajství ze zasedání pařížského zastupitelstva 5. 7. 2023.

(www.leparisien.fr):

V 15:32 hod. zástupkyně odpovědná za městskou politiku Anne-Claire Boux si vzala slovo a požádala policejního komisaře, aby "spolupracoval na řešení problému rasismu v policii".

Toto obvinění bylo bláznivé, ale pro členku sekty typické. Anne-Claire Bouxová, inženýrka v oblasti obnovitelných energií a konzultací, je členkou sekty – je klimatická aktivistka. Kromě toho je místostarostkou Paříže zodpovědnou za městskou politiku a zvolena za 18. obvod. Její paušální obviňování policie z rasismu je pochopitelné, protože je sektářkou – hysterkou z Europe Ecology – Les Verts Paris, nátlakové organizace v rámci politické ekologie (<https://eelv.paris/>). Prý Bouxová provádí „rozhodnou a angažovanou akci ve službách obyvatel dělnických čtvrtí s cílem bojovat proti sociálním, územním a environmentálním nerovnostem, aby občané mohli získat zpět své město. Podporuje příkladnost institucí pro obnovení důvěry s obyvateli.“

Tato hysterická sektářka dále na jednání pronesla: "Nemůžeme popřít soudní systém, který odsoudil stát za diskriminační kontrolu na Gare du Nord, ani nemůžeme popřít varování OSN." Podle Bouxové soud odsoudil stát čili policii za policejní kontroly v Gare du Nord. Jaká je realita?

V roce 2013 celkem 13 mužů zaútočilo na stát – obvinilo policii, že prováděla hrubé kontroly, někdy spojené s prohmatáváním, urážkami nebo pomlouváním. V první instanci byla žaloba zamítnuta, odvolací soud rozhodl ve prospěch pěti z nich, po dalším odvolání šel případ až ke kasačnímu soudu. Stát byl nakonec odsouzen kasačním soudem v roce 2016 jenom ve třech případech po složitém dokazování. Problémy byly uznány ve 3 případech, v 10 nebyla prokázána diskriminační kontrola, tedy ve 23 % případů. Tedy jednotlivé problémy, žádné systematické selhání.

Pokud hysterka Bouxová na adresu policie řekla, že „nemůžeme popřít varování OSN“, myslela tím, že Úřad OSN pro lidská práva v pátek uvedl, že zabití mladíka severoafrického původu bylo "okamžikem, kdy se země musí vážně zabývat hlubokými otázkami rasismu a rasové diskriminace při vymáhání práva". Byl to zcela formální žvást bez významu, bez jakýchkoliv souvislostí, protože případ smrti nebezpečného mladíka musí být prošetřen. Prohlášení francouzského ministerstva zahraničí formálně odmítlo obvinění jako "zcela nepodložené". Připomíná to situaci policie v ČR začátkem devadesátých let 20. století, když se musela bránit proti nařčením cikánů.

V knize „Jaroslav Doubrava, Cikáni (Romové) aneb to, o čem se nesmí mluvit, Olympia 2021“ jsem v předmluvě uvedl:

„...Zvykl jsem si již, že lidé zastávají řadu protichůdných postojů. Stále více neplatí, že lidi lze dělit politicky na pravicové a levicové. Projevují se jako mnohavrstvé hybridy různých postojů. Ne že by nevěděli, co si mají myslet. Spíše se řada názorů nedá vměstnat do levicového nebo pravicového postoje. To vše mě donutilo k hlubšímu pohledu na dva zajímavé, a přitom více méně nebezpečné fenomény: cikány a islámské migranty... S cikány, případně s Romy, se setkávám jako s občany, a také jako s těžko ovladatelnými nepřizpůsobivými lidmi. Podobně mohamedáni čili vyznavači islámu představují potenciální nebezpečí pro svou nábožensko-kulturní sebestřednost. Ať jde o cikány, nebo o vyznavače islámu, ti kteří se chovají naprosto všedně/normálně, jako ostatní občané v ČR, doplácují na své nepřizpůsobivé, netolerantní, až nebezpečné „soukmenovce“...“

V kapitole „1. Aktivismus jako biologická zbraň“ jsem se dotkl fenoménu aktivisty, s nímž jsem se setkal i v textu o zasedání pařížského zastupitelstva 5. 7. 2023, kde jsem narazil na hysterii aktivistky Anne-Claire Boux.

V knize jsem uvedl: „... Aktivistou tohoto typu byl např. ve středověku František z Assisi a další svatí křesťanského světa. Aktivisté v oblasti lidských práv a soucítění mají být loajální opozicí ve společnosti, protože narušují stojaté vody všedního žití poukazem na neřešené problémy. Dnes slovo aktivista je na základě dlouhodobé praxe vnímáno spíše pejorativně, protože soucítění (oblast lidských práv) je součástí permanentní politické občanské války, která zuří v oblasti civilizace terciární sféry. Aktivista je preventivně vnímán jako neozbrojený terorista zneužívající politické a právní mechanismy.

Publicista František Roček upozorňuje: „Typickým příkladem politického aktivismu je „boj“ o plot – zeď v ústecké Matiční ulici. Bez ohledu na reálné chování cikánů v Matiční ulici byla zeď či plot (plotozed') vnímána jako symbol vytváření hranice ghetta či rasistické tendence. S touto hysterií se nedokázala vypořádat ani vláda, protože by musela podrobit kritice nejen aktivisty, ale i svého člověka Uhla, a řadu politiků, i zahraničních, kteří nevědí nic, ale kritizují cokoliv, aby vypadali jako humanisté.“

V knize jsem dále upozornil: „...Političtí aktivisté se např. snaží obhajovat, nebo dokonce podporovat nelegální invazi migrantů do Evropy. V muslimských zemích se snaží zavázat místní obyvatelstvo pomocí vytváření pracovních míst, zajištění řádné správy věcí veřejných, zakládání

škol, nemocnic a zdravotnických středisek, ale jde prvoplánově o připoutání obyvatelstva k aktivistům, jde tedy spíše o získávání moci.“

Co jsem v knize vydal v roce 2021 platí i dnes ve francouzském kontextu. Už tehdy jsem uváděl zahraniční varování v kapitole „1.3.3. Genderový terorismus a návrat autocenzury“, kde jsem uvedl: „Jednou z pák módního aktivistického teroru je např. genderová lingvistika jako součást politické korektnosti a rdoušení svobodné diskuse. Upozornil na to např. Tomáš Loskot (Pozor na jazyk!, Týden, 19. 8. 2019): „Cílem je vymést z jazyka označení etnik, sexuálních menšin a dalších minorit v nepříznivých stereotypech. Její propagátoři slovy politologa Jiřího Kunce věří, že začnou-li lidé „správně“ mluvit, budou správně i jednat.“

Podle politologa a historika Vojtěcha Bellinga tkví problém v tom, že jazyková korektnost přerůstá ve zdůrazňování často privilegovaného postavení jakýchkoli menšin. Pokud hrozí vznik negativního soudu, o etnicitě se vůbec nehovoří. Příkladem byla reakce na sexuální útoky během silvestra 2015 v Německu. Média o nich informovala s mnohodesetiletým zpožděním a až na nátlak sociálních sítí. Následovala bagatelizace útoků. K nějakým prý došlo, nikoli ale v masovém měřítku, a možná to ani nebyli migranti. Nakonec přišla s vymyšlenou informací, že stejný počet útoků proběhl i na Oktoberfestu, takže útoky nejsou ničím zvláštní a páchají je i rodilí Němci. Jako v totalitních režimech i dnes v rámci velké svobody přichází opět do módy autocenzura.

„V Německu odpovědělo pouhých osmnáct procent respondentů kladně na otázku, zda se odváží na veřejnosti svobodně vyjadřovat. Lidé mají podle deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung obavy říci svůj skutečný názor na migranty, muslimy a islám. „Téměř dvě třetiny jsou přesvědčeny o potřebě opatrnosti, protože existuje mnoho nepřijatelných názorů,“ komentoval to deník.“

Popis reality začíná být riskantní všude. Starostovi francouzského Beziers stačilo k pokutě za „nenávistný projev“ konstatování, že v některých třídách tvoří devadesát procent muslimské děti, což komplikuje výuku. Švédský policista Peter Springare z jednotky pro boj se závažným zločinem si na Facebooku ulevil: „Už mě to unavuje. Co napíšu, není politicky korektní, ale už je mi to jedno. Riskuju kariéru, přestože je to pravda. Takže s čím jsem přišel od pondělí do pátku do styku? Znásilnění, znásilnění, loupež, ublížení na zdraví, pokus o znásilnění, znásilnění, vydírání ...“ Potud vše v pořádku, Springare však dodal: „Podezřelými jsou Alí Muhammad, Mahmúd, Muhammad...“ Kvůli tomu byl vyšetřován pro podezření z podněcování k rasové nenávisti...“

Tolik citace z korektního časopisu Týden, kde v témže článku najdeme upozornění, že „Ministerstvo vnitra ČR před pár měsíci zavedlo termín „předsudečná nenávist“. Vztahovat se má na „šíření strachu, štěpení společnosti a vyvolávání antagonismů“. Vágní formulace rozpoutala diskuse: která slova a jaké názory jsou tedy závadné?“

V takové situaci se dnes pohybuje i francouzská policie. Na zasedání pařížského zastupitelstva 5. 7. 2023 aktivisté čili „Skupina Ekolog se prostřednictvím hlasu Raphaëlle Rémy-Leleu dotazovala pařížského policejního prefekta Laurenta Nuñeze na jeho poznámky o absenci rasismu v policii. "Rasismus v policii dokumentují vědci, novináři, instituce pro lidská práva, místní sdružení a informátoři z řad policie," řekla...“ Argumentace byla typická. Skupinka hysteriků cituje jiné hysteriky, aby dodala svému tvrzení vůni legitimacy.

V souvislosti s tímto problémem je zajímavý komentář Matěje Širokého (1. 7. 2023, novinky.cz) „Jsme na prahu občanské války ve Francii?“ V něm uvádí: „Smrt Nahela M. byla pověstná kapka, která spustila lavinu dlouho potlačované nenávisti mezi policií a lidmi z předměstí.“

Ve Francii je dlouhodobá frustrace policistů, kteří se každodenně potýkají s běžnou kriminalitou. Jejich práce je často marná, protože spravedlnost je řízená stereotypem, že lidé z předměstí jsou obětí systému a za svou kriminalitu nejsou odpovědní. Policie je navíc tento rok pod tlakem permanentně.

Aféry se hned zmocnila francouzská extrémní levice, která vidí v Nahelovi francouzského George Floyda. Francouzská levice se však vydala na tenký led, protože místo, aby se snažila celou situaci uklidnit, volá po tvrdém postihu policisty. Mezi lidmi z předměstí ale nejde až tak moc o spravedlnost. Výzvami k násilí a vraždění policistů se to na sociálních sítích jen hemží.

Velký rozruch na sociálních sítích způsobila matka zavražděného, která víc než truchlící matku připomíná někoho, kdo si užívá svých pět minut slávy. Den po tragickém skonu svého syna nadšeně zdraví davy podporovatelů a posílá vzdušné polibky na všechny strany...“

Teorie povstaleckého a rabovacího boje ve městě

Zastřelení mladíka Nahela ohrožujícího delší dobu spoluobčany divokou jízdou bez řidičáku skončilo naštvaností přistěhovatelské komunity z Nanterre na okraji Paříže, kde mladík žil s matkou. Nanterre se stalo počátečním bodem protestů. Byl to začátek šíření protestů do okolí. Míra šíření je vždy závislá na schopnosti policie rychle přivést protestanty k rozumu.

Nepokoje se šíří různými způsoby:

- když policie rozehnala výtržníky, ale nedokázala jejich akcím zabránit,
- základem jsou nepokoje v komunitě zaměřené proti policii a devastace symbolů moci (útok na policejní auta a služebny, radnice, pošty),
- protesty a devastace se šíří místy nejmenšího policejního odporu.

Tyto principy platí kdekoliv, nejsou specifické jenom pro Francii. Klíčem k rozšíření nepokojů je vnímání policejní zranitelnosti.

Lidé z ghett (předměstských chudinských čtvrtí) byli též posilováni vědomím jak ostatní místní obyvatelé, i ze vzdálenějších komunit, jsou připraveni načechrat policii peří.

S rozrůstáním nepokojů jsou spojeny i chyby policejního vedení. Některé policejní taktiky neúmyslně usnadní šíření nepokojů na různá místa:

- např. když se policie rozhodne vyklízet centra a důležité ulice měst od nakupujících. Tím otevře manévrovací prostor pro skupiny agresivních demonstrantů,
- snaha používat proaktivní metody v místech, o kterých se úředníci a policie obávali, že jsou náchylné ke vzbouření. Účinek je opačný, protože větší množství policejních hlídek vyprovokuje protipolicejní/protirežimně zaměřené skupiny k akcím. Neboť, nejlépe vypadají policejní auta, když hoří,
- váhavé nasazení menších policejních sil, které nezvládnou zachytit nápor prvních agresivních demonstrací,
- pozdní nasazení silné techniky (vrtulníky, obrněné vozy).

To vše se ve Francii projevovalo, protože politici příliš váhali s masivním nasazením policejních sil.

Mechanismy přechodu demonstrací v rabování jsou nadčasové. Podobnou strukturu nepokojů jako na přelomu června a července 2023 měly i nepokoje a události ze srpna 2011 v oblasti Londýna. První nepokoje se odehrály v Tottenhamu v roce 2011, dva dny po smrtelné střelbě policie na místního muže tmavé pleti Marka Duggana. Během následujících 24 hodin nepokoje se rozšířily do dalších oblastí Londýna a následujícího dne do mnoha dalších měst v Anglii.

Dohromady do 53 oblastí místních úřadů.

Vlny nepokojů nám vyprávějí o hlubokých společenských problémech a rozšířeném odcizení, psali odborníci na lidské duše po nepokojích v Anglii v roce 2011, stejně mudrují i v roce 2023 ve Francii.

Anglické nepokoje v roce 2011 se odehrály během pěti srpnových dnů a zúčastnilo se jich odhadem 20 000 lidí, s více než 5 000 zatčeními a náklady až 500 milionů liber. Proti skoro polovině bylo vzneseno obvinění. Byla to největší vlna nepokojů ve Velké Británii od 80. let 20. století a nejrozšířenější a nejrozšířenější v Londýně od nepokojů v roce 1780.

Vzpomínka na Hongkong

Příběh Hongkongu v 2. pololetí roku 2019 je typické aktivistické téma se všemi nepříjemnými důsledky. Jde o kolosální ságu politického vydírání. Rok 2019 byl aktivistickou školou jak novelizaci zákona o vydávání stíhaných osob na Tchaj-wan, do Macaa a Číny, změnit v záminku k demonstracím a ohromnému vandalismu.

Rekapitulace případu ukazuje, jak z boje za demokracii se vyklubalo primitivní politické vydírání.

Pouhý polygon?

Situace Hongkongu je netypická. Násilné nepokoje stejného typu jako v Hongkongu by v Evropě nebyly možné, protože by policie zakročila ještě tvrději než v Hongkongu již v počáteční fázi. Také by měla daleko více zdrojů než v Hongkongu.

Aktivisté, ze kterých se „vyvinula“ hongkongská městská gerila, věděli, že jsou v unikátní situaci: Policie proti nim nemůže zasáhnout s tvrdou brutalitou, která by byla na místě v době, kdy začali ve velkém páchat útoky na majetek a rvát se s policií.

Hongkongská bezpečnostní administrativa a výkonné jednotky policie byly svázány západním veřejným politickým nátlakem. Vše, co policie konala, bylo protičínskými aktivisty a západními tzv. liberálními politiky vydáváno za nepřiměřené násilí.

Nebýt toho, nebylo by možné, aby vzrůstalo tvrdé násilí zhruba od srpna do konce listopadu, tedy po dobu 4 měsíců do ohromných škod, ke kterým došlo. Ale ani absolutní vyšponování násilí v druhé polovině listopadu nedokázalo ochromit bezpečnostní aparát v Hongkongu.

Politická, geografická a materiální omezení Hongkongu vytvořila z oblasti pozoruhodný gerilový i policejní polygon. Policejní síly i městská gerila musely vycházet z prostředků, které byly v oblasti Hongkongu k dispozici. Policie sice mohla dokupovat různou výstroj a výzbroj, podobně mohla gerila spoléhat na finanční a materiální dotování v rámci tzv. liberální solidarity, ale jenom v omezené míře. Základní parametry byly neměnné.

Proměnná byla pouze:

- a) osobní (poradenská a dokumentační) pomoc tzv. liberálů městské gerile v Hongkongu,
- b) sledovací a komunikační technika a počet čínských bezpečnostních agentů v Hongkongu,
- c) finanční prostředky pro podporu bojujících stran.

Tím byla vytvořena unikátní situace, doslova polygon, přitom ne ve výcvikovém prostoru, ale ve fungující živé společnosti, která musí řešit v běžném provozu důsledky probíhajícího boje.

Zároveň město představuje velmi pestrou industriální a architektonickou džungli. Každý čtvereční kilometr města je jiný: mění se členění jednotlivých domů a možnosti pohybu v domech. Výhodu má ten, kdo se v džungli rozdílných domů a propojovacích komunikací (i v podzemí) dobře vyzná.

Podobně jako džungle má několik úrovní bojiště:

a) podzemní prostory: podzemní mraveniště – metro, dopravní tunely, podzemní pěší zóny a nákupní centra, garáže, skladové a servisní prostory pro nadzemní komerční zařízení.

Podzemí bez lidí - systém kolektorů (rozvodů energií), systém stok, nepoužívaných podzemních technických prostor, to jsou nové partyzánské Ho Či Minovy (podzemní) stezky.

b) taktický povrch: ulice, chodníky, křižovatky, (místa možného zablokování dopravy ovlivňující dopravu nepřímo až do vzdálenosti desítek kilometrů od místa gerilového útoku pomocí dopravních komplikací a nekonečných automobilových front) přízemní prostory obchodů, pasáže obchodních center.

c) nadzemní prostory pro taktický pohyb: první a vyšší patra domů/komerčních a úředních (komunálních) center.

Město se stává džunglí proto, že v ní je možné pohybovat se nepozorovaně a způsobovat krátkodobě chaos, umožňuje gerile v řadě případů při přesunech nebýt viděn. Násilí v Hongkongu v roce 2019 je unikátním cvičištem, kde lze analyzovat postupy městské gerily v digitálním věku.

Hongkongský polygon pro další desetiletí

Pro pekingské politické mandaríny je sice nepříjemné, že docházelo k demonstračnímu a gerilovému mrňouchání v Hongkongu, ale pro čínské bezpečnostní síly se stal Hongkong mimořádně zajímavým cvičištem pro zvládání bezpečnostních ohrožení v digitálním věku.

Demonstrace přerůstající v gerilovou válku – již tento fenomén je velmi zajímavý pro policejní psychology a sociology.

Samotná dynamika růstu gerilového násilí od konce června do konce listopadu 2019 je pro tajné služby též zajímavým objektem badání z hlediska interakce veřejnosti s různými sociálními sítěmi (weby), protože internetová a mediální komunikace navazuje na různá „organizační hnízda“ odporu – protestů.

Pro policejní síly je hongkongský polygon důležitý kvůli sledování způsobu komunikace a řízení gerilových militantních skupinek. Monitoring jistě provádějí i ambasády USA a Velké Británie, možná i jiných států v Hongkongu, ale lze předpokládat, že nejmasivnější analýzu budou provádět čínské bezpečnostní síly ve spolupráci s hongkongskými - jako bezpečnostní siamská dvojčata.

Je jenom mediální pověrou, že v Hongkongu došlo ke spontánnímu povstání demonstrantů. Spontánní je pouze aktivizace mas. Vyjdou do ulic a funí nadšením a kvičí nějaká hesla. Podobně jako u protibabišovských mejdanů.

To je vše. Tuto masu je třeba nějak organizovat, aby napáchala co největší škody vůči státní moci. Aby masa funicích šla určitými ulicemi, blokovala tím důležité silnice a křižovatky a přístupy do určitých bloků domů.

V chumlu funicích demonstrantů jsou skryty skupiny, které v určitém okamžiku cíleně zaútočí na některé objekty nebo začnou stavět na vytipovaných místech barikády a napadat policisty. A v případě potřeby se skryjí do masy funicích demonstrantů, kteří nemají zájem na fyzické konfrontaci, ale pouze ječí svou frustraci a představy o lepším budoucnu do vzduchu s pomocí hlasivek.

Tyto akce, resp. směrování demonstrantů a počáteční fáze útoků militantních skupin, jsou důležité z hlediska sledování a analyzování jejich pohybu, a toho co dělaly, pro pochopení taktiky v době digitální gerily.

Aktivizace mas, jejich směrování, odpoutání násilných geril od běžně funicího proudu poklidných demonstrantů, to jsou základní sociálně – psychologické poznatky, které je možné zjistit ze sledování situace v hongkongském polygonu.

Obecné principy probuzení nespokojených mas k demonstracím a postupně ke vzrůstajícímu odporu jsou známé od starověku, a lze je obecně označit za „psychologii davu“.

Hysterie na pochodu

Jakmile se již dá hysterické chování davu do pohybu, požadavky demonstrantů rostou, takže v případě Hongkongu nešlo jen o záruky, že novela zákona nebude znovu nastolen, nešlo jenom o divadelní pózu odstoupení šéfkyně hongkongské správy Carrie Lamové.

Dav požadoval i odstoupení ministra bezpečnosti a ministryně spravedlnosti, chtěli také svobodné volby, které neměli ani za britské správy. Chtěli nezávislé vyšetření policejní brutality, jak nazývají střet policie a demonstrantů z 12. června, propuštění zadržovaných demonstrantů (čili kašlat na to, že se dopustili trestného činu), zrušení označení povolených demonstrací jako „výtržností“ (výtržnostmi jsou nazývány jen části demonstrací, kde docházelo k násilí) a také třeba zastavení pašování zboží z Hongkongu přes hranici do Číny, což je běžný problém v kompetenci celní správy.

Nesourodost požadavků odpovídá chaosu v hlavách demonstrantů. Ale jde o jednání podle základního instinktu, že řízení Hongkongu nemá nic společného s nějakou demokracií. To ale platí již od doby britské koloniální správy, nejde o čínskou vymyšlenost.

Carrie Lamová jako šéfka správy Hongkongu nemůže odstoupit bez svolení svých nadřízených v Číně. Všechna koncepční rozhodnutí o dalším osudu Hongkongu jsou v rukou Pekingu. Klíčové posty ve státní správě a v policii jsou obsazeny pročínskými kádry. Americké úřady také nezaměstnávají v klíčových pozicích zastávce osamostatnění Texasu na USA.

Jak Francouzi vidí policii?

S násilím v ulicích Francie souvisí podle Francouzů hloupá oficiální přistěhovalecká politika, která vytváří z cizorodých cizinců pseudo francouzské občany shlukující se v ghettech. Je to zřejmé z ankety čtenářů listu Le Figaro ve 14. hodin dne 5.7.2023. Na otázku „Měl by Gérald Darmanin, jak pravice požaduje, po nepokojích zpřísnit svůj imigrační zákon?“ odpovědělo Ano 91,81% a Ne jenom 8,19% osob z celkem 58 512 čtenářů, kteří se do tohoto okamžiku ankety zúčastnili.

Již 30.6.2023 těsně před půlnocí (www.lefigaro.fr/) média napsala: „...Podle průzkumu agentury Ifop pro deník Le Figaro cítí 57 % Francouzů důvěru nebo sympatie k policii.

Smrt mladého Nahela, zabitého policejním výstřelem v úterý 27. června, neotrásla popularitou policie u Francouzů. Podle posledního průzkumu agentury Ifop provedeného pro deník Le Figaro cítí důvěru nebo sympatie k policii 43 % a 14 %, což je celkem 57 % pozitivních názorů. Policie vzbuzuje obavy nebo nepřátelství u 32 % respondentů, zatímco 11 % z nich nemá žádný názor.

"V zemi panuje extrémní napětí spojené s protestem proti penzijní reformě. Mlčící většina požaduje pořádek a bezpečnost a je to policie, která to ztělesňuje," analyzuje Frédéric Dabi, generální ředitel institutu.

„Obraz policie zůstává extrémně rozdělený," říká tazatel. Politicky policie vzbuzuje důvěru nebo sympatie pouze u 20% příznivců La France insoumise a 35% u ekologů. Čísla jsou vyšší u lidí blízkých Socialistické straně (60%), Národnímu sdružení (61%) a ještě více Renesanci (84%) a republikánům (90%). Rozdělení je také generační, protože pozitivní názory nejmladších (18-24 let) na policii nepřesahují 37%. Na rozdíl od osob starších 65 let (74 %).

Nedůvěra mládeže v policii vyplývá z jakési instituční nezkušenosti. Mladí nemají dlouhodobé zkušenosti, které ukazují, že vlastně pokrok neexistuje, protože lidé se chovají stále stejně. Sliby a ideje politiků jsou jenom tlacháním. Dají se nachytat na jakýsi pokrok, důležitost změny, otevřenosti něčemu a bránění se jinému, podle toho jaké informace jim prolétnou kolem uší.

Ve stejném listu 3. 7. 2023 uvedli, že průzkum veřejného mínění naznačuje, že 70% Francouzů volá po zásahu armády k obnovení pořádku.

Zajímavá je informace ze stejného média (08/09/2020 -<https://www.lefigaro.fr/actualite-france/sondage-les-jeunes-musulmans-plus-radicaux-que-leurs-aines-20200908>) z roku 2020 o nebezpečí, které pro Francii představují přistěhovalci: „74% francouzských muslimů mladších 25 let říká, že upřednostňují islám před republikou, zatímco mezi těmi 25 a více jsou 35%, podle průzkumu Ifop.

Mladí francouzští muslimové říkají, že jsou radikálnější než jejich starší: to je jedno z ponaučení z průzkumu Ifop zveřejněného 2. září pro Charlie Hebdo a Nadaci Jean-Jaurès. Na otázku:

"Upřednostňujete své náboženské přesvědčení před hodnotami republiky?", 74% francouzských muslimů mladších 25 let říká, že upřednostňují islám před republikou, zatímco pro osoby starší 25 let je to 35%.

Další fakt: zatímco 61% francouzských muslimů sdílí tvrzení, že "islám je jediné pravé náboženství" (výsledek je o 6% více než v průzkumu z roku 2016), 65% muslimů mladších 25 let tuto vizi podporuje; 73 % osob ve věku 25–34 let a 53 % osob starších 35 let. Kromě toho si 45% francouzských muslimů mladších 25 let myslí, že "islám je neslučitelný s hodnotami francouzské společnosti", zatímco 24% lidí starších 35 let sdílí tento názor.

Další průzkum Ifop pro Le Point ukazuje, že páteční návštěvnost mešit pro lidi ve věku 18-24 let se za deset let téměř zdvojnásobila: z 23% v roce 2011 na 40% v roce 2019.“

Článek ukazuje, že pro Francii i Evropu se stává imigrační politika francouzských vlád časovanou bombou a hroben demokracie zároveň.

K samotnému postavení policie po smrti nebezpečného řidiče Nahela, opět nám poslouží francouzský deník. Poslední vlna studie Odoxa-Backbone Consulting pro Le Figaro odhaluje, že lidová podpora policie není doprovázena reflexem podpory exekutivy. (7.7.2023, www.lefigaro.fr/politique/emeutes-le-depute-rn-jean-philippe-tanguy-veut-retablir-le-service-militaire-20230707) Článek je velmi zajímavý: „...Po deeskalaci je čas provést inventuru. Podle našeho nejnovějšího průzkumu společnosti Odoxa-Backbone Consulting pro deník Le Figaro drtivá většina Francouzů (84 %) odsuzuje výbuch násilí... Během nočních nepokojů, které následovaly a trvaly téměř týden, se po celé zemi zaměřili na volené představitele, podniky a veřejné budovy, což způsobilo škody odhadované na několik stovek milionů eur, podle Medef (Hnutí francouzských firem, nejvlivnější odborový svaz zaměstnavatelů) dokonce miliardu. Dost na to, aby vyprovokoval "hněv" země (84%) před těmito obrazy chaosu, stejně jako "strachu" (66%).

... Francouzi se stále obávají nové vlny napětí: 89% říká, že se "obávají" o budoucnost země. Na rozdíl od zbytku populace, pouze příznivci La France Insoumise (60%) říkají, že "chápu" toto městské násilí. Postoj v souladu s postojem Jeana-Luca Mélenchona a jeho příznivců, kteří dlouho odmítali volat po "klidu".

Omezení migračních toků

Zatímco podpora bezpečnostních sil zůstává vysoká (64%), není doprovázena legitimistickým reflexem podpory vlády (27%), jak se někdy stává v době krize. Naopak Francouzi říkají, že očekávají od exekutivy přísná opatření, zejména pokud jde o imigraci: 59 % volá po zpřísnění zákona plánovaném na podzim. A z dobrého důvodu jsou nedávné události v jejich očích vnímány jako "důsledek selhání naší migrační politiky". Prohlášení, které kontrastuje s diskurzem přijatým (zejména ministrem vnitra) Géraldem Darmaninem, podle kterého "mezi zatčenými bylo mnoho Kevina a Mattéa", kteří byli "z 90% Francouzi". Dost na to, aby ministr vnitra řekl, že "problémem dneška jsou mladí delikventi, ne cizinci".

Zdá se však, že velká většina respondentů (71 %) se od nájemce Beauvau (Darmanina) distancuje a volá po omezení migračních toků. A tím, že se postavil za dva návrhy předložené zejména pravicí LR a nacionalisty: zrušení "menšinové výmluvy" (78%) a "finanční sankce" proti rodičům pachatelů (77%).“

V tisku ve Francii i v zahraničí se píše o frustraci lidí z přistěhovaleckých zón, ale také o tom, že situace je neřešitelná, pokud bude příliš migrantů pokračovat dosavadním tempem. Policisté ve francouzských ulicích nejsou jenom bílé ženy a muži, ale doslova hrají všemi barvami všech etnik ve Francii. Přesto si mládež, především z přistěhovalecké komunity, myslí, že je musí bojovat se státem. Přitom se z médií ozývá i škodolibý chechtot: Troubové zapálili radnici a zničili tisíce žádostí o sociální podporu, poškodili skladovací prostory pro věci potřebným. Útok na radnice, které poskytují podporu nejpotřebnějším a potřebné služby, zdůrazňuje hloupost násilníků z předměstí. Tím protesty dostávají punc lživé pózy.

Připomeňme ještě jednu drobnost. Babička sedmnáctiletého mladíka tvrdí, že smrt jejího vnuka se stala pouze záminkou výtržníkům pro rabování a ničení majetku. Vyzvala výtržníky, aby ukončili nepokoje. Nemá smysl ničit autobusy, které využívají lidé na předměstí.

Jean Castex, bývalý premiér a současný ředitel pařížského dopravního podniku, upozornil, že útok na tramvaje a autobusy je nesmyslný. Využívají je lidé na předměstí, tedy i výtržníci. Ničí to, co sami potřebují.

Hon na policistu aneb kulturní a civilizační válka

Příběh smrti mladého grázlíka, který ohrožoval spoluobčany neurvalou jízdou a jenom shodou náhod nezpůsobil svou jízdou vážnou dopravní nehodu s následkem na zdraví nebo s úmrtím, a

za nešťastných okolností byl zastřelen je otázkou vyšetřování, odborných expertíz sa a nakonec soudního jednání. Ale v tomto případě platí presumce viny. Kvůli hysterii přistěhovalců je dopředu policista odsuzován.

Hon na policistu ukazuje, že probíhá kulturní a civilizační válka. Jak uvedli 4. 7. 2023 v Le Monde (www.lemonde.fr/les-decodeurs/article/2023/07/04/la-famille-de-nahel-m-depose-plainte-contre-jean-messiha-pour-) rodina grázlíka Nahela podává stížnost na Jeana Messihu za to, že otevřel konto ve prospěch obviněného policisty.

Aktivisté, kteří teď mají z rodiny grázlíka chodící a křičící propagační přistěhovaleckou kancelář, zařídili, aby rodina podala v úterý 4. července stížnost prokurátorovi za "podvod organizovaného gangu" proti zástupci politické pravice Jeanu Messihovi. Bývalý mluvčí prezidentské kampaně Erica Zemmoura spustil online sbírku na podporu policisty obviněného v souvislosti se střelbou na grázlíka v Nanterre 27. června. Francouzi vyjádřili policistovi podporu tím, že v úterý dosáhla sbírka více než 1,5 milionu eur.

Právní zástupce rodiny jakýsi Yassine Bouzrou podnikl právní kroky za "organizovaný podvod, zneužití zpracování osobních údajů a zatajení těchto zločinů". Obviňuje bývalého mluvčího Erica Zemmoura, že "veřejně a nepravdivě prezentoval Nahela M. jako "multirecidivistu" a že odklonil informace ze spisu o zpracování trestního rejstříku teenagera, aby ho "kriminalizoval a vytvořil hnutí na podporu policisty, který střelil". Podle žaloby měl Jean Messiha použít "podvodné manévry", aby získal finanční prostředky do sbírky pro rodinu policisty obviněného ze zabití grázlíka. A perlil, že "každý, kdo by měl prospěch z trestného činu, i když je z rodiny policisty, který zabil Nahela, by se proto provinil zatajením podvodu v organizovaném gangu".

Tato stížnost přichází v době, kdy poslanci Nupes oznámili, že se obrátili na soud z důvodu vážného rizika narušení veřejného pořádku.

Jean Messiha krátce poté ujistil, že uzavře sbírku 4. července o půlnoci a všechny vybrané prostředky budou věnovány rodině.

Sbírka byla spuštěna 29. června na platformě GoFundMe. Francouzi do ní vložili za pět dní téměř 1,5 milionu eur od 72 000 přispěvatelů (čtyřikrát více než lidé dávali do sbírky na podporu matky grázlíka).

Bohužel, levice, která se zastávala utlačovaných a perzekuovaných a lidí šikanovaných tvrdým kapitálem vykořisťovatelů a korporátních hyen, se proměnila v politickou žvanírnu na bázi sluníčkářství.

Sbírka proto přinese prospěch nejen rodině policisty, ale také politické pravici, která se v této otázce chová slušněji než tzv. levice.

Právní hysterie proti rodině policisty je primitivní pro přistěhovalecká (tedy proislámská) manipulace.

Na dotaz deníku Le Monde společnost GoFundMe uvedla, že respektuje podmínky služeb, protože specifikuje, že finanční prostředky jsou určeny na podporu rodiny. Peníze půjdou přímo jim. Neslouží na právní obhajobu údajných finančních či násilných trestných činů, jak budou chtít dokázat právní žoldnéři sluníčkářských proislámských organizátorů protipolicejní štvaniče.

Právní žoldnéři sluníčkářů se pokusí zpochybnit účel shromážděných finančních prostředků kvůli větě: "Podpořte (fond, konto) ho masivně a podpořte naše policejní síly!"

Tuto „propagační“ větu lze ale vysvětlit jednoduše tím, že podpora rodiny policisty, který je v nesnázích, znamená i podporu důvěry občanů k policii.

Svět srandovních novinových úvodníků

Úvodníky alias editovaly a podobné názorové vlajky redakce jsou bezvýznamné a jenom kopírují to, co momentálně je v politické módě, aby se mainstreamové médium líbilo vrchnosti.

V souvislosti se zastřelením nebezpečného mladíka ve žlutém sportovním autě je zajímavý úvodník „Po smrti Nahela M. iluzorní národní svornost tváří v tvář městským nepokojům“ ze 4. 7. 2023 (www.lemonde.fr/idees/article/2023/07/04/apres-la-mort-de-nahel-m-l-illusoire-concorde-nationale-face-aux-emeutes-urbaines_6180435_3232.html)

Úvodník je zajímavý tím, že neobsahuje nic zajímavého. Ukazuje výčet nějakých protidemoličních shromáždění. Třeba módní přehlídku z pondělí 3. července, kdy se na výzvu Sdružení starostů Francie konala po celé Francii shromáždění, na nichž „se sdružovali volení zástupci pravice, levice a většiny.“

Ve skutečnosti se objevovaly i reakce proč ten či onen nebude na této politické slezině přítomen, protože je jednoúčelově falešná, čili k ničemu. Politický mejdan byl zorganizován po násilném útoku na dům Vincenta Jeanbruna, starosty republikánů (LR) L'Haÿ-les-Roses (Val-de-Marne). Úvodní připomíná, že na vrcholu státní moci pumpují do světa gesta k pokusu o obnovu jednotu. Všedně nudná patolízalská je úvodníková sloka zpívající: „...Prezident republiky se v pondělí odpoledne setkal s předsedy Národního shromáždění Yaëlem Braun-Pivetem a senátem Gérardem Larcherem a v úterý přijal starosty "více než 220 obcí, které se staly oběťmi zneužívání". Premiérka přijala v pondělí v Matignon zástupce všech politických skupin v parlamentu, aby projednali návrhy. Čas na bilancování ještě není možný, protože situace zůstává nejistá...“

Jedinou rozumnou informaci lze v úvodníku nalézt v tom, že během několika dní bylo zaznamenáno 147 útoků na radnice, knihovny a další komunální budovy.

V podtitulku „Zápalné postoje“ jsou v dalších větách skrytá slova: „...Na vrcholu násilí dva bývalí prezidentští kandidáti rozdmýchávali plameny v naději, že prohloubí rozkol. Na krajní levici Jean-Luc Mélenchon odmítl "vyzvat ke klidu" a očistil násilníky vysvětlením, že "to byli chudí, kdo se vzbouřil"... Na krajní pravici Eric Zemmour odmítl důkazy o policejním pochybení, které vedlo ke smrti mladého Nahela M., a interpretoval nepokoje jako "progromy občanské války", "etnický a rasový boj" v souvislosti s "imigrací". Dvě symetricky protichůdné pozice, ale dva stejně pobuřující postoje. Pro tyto dva jsou důkazy zřejmé: už nejde o záchranu republiky, ale o její pád.“

To jen dokazuje, že úvodník není ničím jiným než žvástem. Kdyby ňoumové, kteří se na tomto pamfletu podíleli, stáli za něco, vysvětlili by řádně, v čem jsou oba krajní postoje chybné. Ale to si nemohli dovolit, protože by tím kritizovali v této nervózní době vládu. Tuší, že Macron bude muset, aby si udržel moc, zasáhnout proti kritikům. Ti jsou pro něho nebezpečnější než hordy devastujících demonstrantů.

Krajní levice oprávněně nesnáší vládu za snahu oškubat sociální jistoty pracujících a připravit budoucím důchodcům již dnes problémy. Macrona oprávněně berou jako floutka z bankovní sféry korporací. Krajní pravice se oprávněně bojí, že Macron a jeho vládní banda má podobný dar jako české premiérský Fiala – dělat vše nejen špatně, ale ještě hůře. Včetně neschopnosti omezit doslova nátlakovou nelegální a pololegální migraci islámské armády.

Úvodník nepokrytě leze do zadní části Macrona, když si dovolili šikulové napsat: „...hlava státu se ocitá sama, aby se pokusila vytvořit odpověď kombinující pevnost a spravedlnost. Protože pokud na to mnozí zapomenou, nebo to nechtějí vidět, je to skutečně plačící pocit nespravedlnosti, který v posledních dnech vedl k rozpoutání násilí.“

Vláda neměla chuť si to rozházet s lidmi z islámských ghett?

Nejen pravice, ale i tzv. obyčejní lidé stále více vnímají vládu jako měkkou a podbízející se neřízeným hordám z přistěhovaleckých ghett. Levice je rozdělena. Nemá ráda policii za jejich akce proti demonstracím "Žlutých vest" za lepší sociální podmínky.

Docházelo k násilí a zraněním. Nenávist vůči Macronovu gangu doplnila nedůvěra vůči policii.

K tomu lze dodat, že dozvuky protestů žlutých vest jsou dodnes živé: Policista byl 11. července 2023 odsouzen za zranění kameramana během protestu "Žlutých vest". Šestiměsíční podmíněný trest odnětí svobody je doplněn zákazem nošení zbraní na stejnou dobu. (www.leparisien.fr/faits-divers/un-policier-condamne-pour-avoir-blesse-un-videaste-lors-dune-manifestation-de-gilets-jaunes-11-07-2023-WRKZ5CIZING27H5KHN5NTML2HQ.php)

Policista byl odsouzen za zranění amatérského kameramana projektilem z granátometu, když natáčel demonstraci "Žlutých vest". Dne 23. března 2019 na břehu Canal du Midi v Toulouse

byla oběť během střetů mezi policií a demonstranty zasažena do hlavy 48letý kameraman nádobkou slzného plynu vypálenou z odpalovacího zařízení.

V první fázi protestů šlo o požadavek nezvyšovat ceny PHM před zimou, a také o konec solidární daně, kterou z majetku platili do začátku roku 2018 nejbohatší Francouzi (koncept této daně je dobrým konceptem pro levicové zákonodárce národních států napříč EU). Daň byla původně vypočítána z celkového souhrnného majetku, její novelizace ji omezila pouze na zdanění majetku nemovitého.

Čili na jedné straně se Francouzi obávali snížení životní úrovně kvůli růstu nákladů za dopravu a na druhé straně viděli protekci pro bohatou smetánku. Dnes již zesnulý teplický poslanec Evropského parlamentu (EP) Jaromír Kohlíček, místopředseda evropského výboru ITRE - výboru pro průmysl a investice tehdy připomenul: „Jako každý technokrat ani Macron si neuvědomoval, že lidé kdesi pod ním jsou stejné bytosti jako je on. Pokud někomu chci sáhnout na peníze, musím to řádně zdůvodnit, jinak to lidé oprávněně cítí jako krádež. Tudíž: Francouzi neprotestovali proti prezidentu Macronovi, ale proti zloději Macronovi. Neboť Macron se původně odmítal s kýmkoliv o situaci bavit, včetně odborářů a zástupců žlutých vest. Teprve v poslední době pod nátlakem demonstrací bylo vládou Francie přijato alespoň několik opatření: Navýšení minimální mzdy o 100 EURO, odvolání navýšení cen PHM a několik dalších ústupků. To je ale zjevně málo na uspokojení dnes již velmi silného hnutí.

Arogance Macrona, který by si možná skutečně zasloužil, vzhledem ke svému přístupu, potupné označení Micron, se nezapomíná. Prezident slibuje nápravu, setkal se s představiteli odborů, přislíbil výjezd do regionů a konzultace se starosty. Čili, to co měl Macron udělat jako první, slíbil až pod masivním nátlakem.“

Na druhou stranu ale rozumní lidé z levice vidí to samé jako ostatní Francouzi – nebezpečí z řad islámsky orientovaných přistěhovatelů.

Policie i občané také vnímají, že až téměř po týdnů konečně lépe zafungovala opatření proti devastujícím nepokojům.

Rozhovor ze 4. července s Martinem Baluchou, zpravodajem Českého rozhlasu ve Francii, byl i o tom, že „...francouzská vláda výrazně posílila a navýšila počty policistů v ulicích. Ze začátku to byly spíš nižší tisícovky policistů, poslední noci to už bylo čtyřicet pět tisíc policistů po celé Francii, navíc měli k dispozici těžkou techniku, obrněné transportéry, na bezpečnost dohlížely také drony, vrtulníky, takže to všechno mohlo pomoci...“

Otázkou je, zda nedošlo k jejich nasazení příliš pozdě.

Také více méně odsuzování střelejícího policisty prezidentem a jeho vládními sluhy, dříve než byl případ prokuraturou kompletně vyšetřen, znamená, že se vykašlali na presumci neviny. To znamená podbízení se ghettům, pozapomenutí na to, že před zastavením žlutého mercedesu mladík bez řidičáku málem přejel dva lidi. Naštěstí uskočili.

Smrt mladého Nahela za volantem sportovního vozu registrovaného v Polsku zdůrazňuje problém obchodování s velkými zahraničními vozy, které nabízejí řidičům na jeden den beztrestnost.

Řidiči se cítí nedotknutelní: auto patří společnosti v Polsku, takže když se na ně blikne policie, pokuty jdou stranou. Nezajímají je. Rozjedou se na plný plyn. Jako grázlík Nahel.

K dokreslení situace ve Francii a EU ještě uvádím: Bývalý diplomat Petr Drulák působící dnes na Západočeské univerzitě, je pro současný režim nebezpečný. V lednu 2023 byl vyhozen z Ústavu mezinárodních vztahů. Český politolog, v letech 2004 až 2013 ředitel Ústavu mezinárodních vztahů, v letech 2014 až 2015 první náměstek ministra zahraničních věcí ČR, od 2017 do 2019 velvyslanec ČR ve Francii, je kritikem primitivního liberalismu, neschopnosti Evropské unie a naivního a přitom i vypočítavého havlovského pojetí lidských práv. Společně s Janem Kellerem také formuloval směr konzervativního socialismu.

Vydal 7. 7. 2023 v MF Dnes svůj pohled na situaci ve Francii. Stojí za to z článku citovat:

„Francie hasí požár své příliš otevřené migrační politiky. A přesně proto se dnes ona i další bohaté státy pokoušejí novou migraci odklánět do střední Evropy a jsou ochotny za to i leccos zaplatit.

Francouzský prezident Emmanuel Macron minulý týden s dalšími evropskými lídry přesvědčoval Středoevropany, aby slevili ze svrchovanosti a nechali si od Bruselu přidělovat migranty. Zatímco český premiér Petr Fiala za mísu šošovice na návrh Kývl, Poláci a Maďaři se odmítli vzdát.“

Upozorňuje, že islám je infikován vlivem mnoha cizích zemí (Maroka, Alžírsko, Turecko, Saúdské Arábie, Kataru, Íránu atd.).

K incidentu, při kterém zemřel mladistvý grázlík, Drulák uvedl: „... Ve Francii dochází každý den ke stovkám případů, kdy mladí chuligáni převážně neevropského původu provokují hrubým porušováním předpisů, když prohánějí drahá auta, pronajatá nebo koupená z drogového byznysu. Pokud nad tím policie jako obvykle nemávně rukou, pouštějí se do hry na honěnou nebo na schovávanou. Podle statistik se to děje více než sedmdesátkrát denně, přičemž čtrnáctkrát denně jsou ohroženi policisté či kolemjdoucí. Tříkrát týdně jsou policisté nuceni střílet. Je zázrak, že umírá jen několik lidí do roka, bez výjimky s bohatou kriminální minulostí...“

Drulák upozornil, že Francii nehrozí občanská válka, o níž se dnes tak často mluví. Není to úplně dobrá zpráva. Znamená, že evropská Francie nemá sílu se bránit. Velká část Francouzů cítí, že věci jdou špatným směrem. Po incidentu, který vyvolal současnou vlnu, vznikly dvě veřejné sbírky: na podporu rodiny oběti a na podporu rodiny policisty. Během několika dní se v první sešlo nějakých 200 tisíc eur, v druhé pětkrát tolik. Francouzi stojí za svým státem, ale on nestojí za nimi. Dává ruce pryč od policistů, kteří se snaží plnit své povinnosti, shovívavost k delikventům z předměstí vyvažuje přísností k běžným Francouzům. Těm však chybí morální síla a ideologie, aby se sami zorganizovali a přešli do aktivní obrany tam, kde stát selhává. Nikoliv občanská válka, nýbrž násilný chaos a kapitulace.

Pokud jde o islámský živel v EU, Jean-Loup Bonnamy v křesťansky založeném internetovém měsíčníku (NEF č. 358 květen 2023, <https://lanef.net/2023/06/30/lislam-en-europe-etat-des-lieux/>) mj. uvedl k situaci v EU: „...V Německu žije 5,5 milionu muslimů. Velká část z nich je z Turecka. Je zde také mnoho muslimů z Balkánu (Bosňané, Albánci, Kosované). Od roku 2015 však politika masového přijímání migrantů zahájená Angelou Merkelovou směřuje ke snížení váhy Turků v německém islamu ve prospěch muslimů z Afghánistánu, černé Afriky nebo Blízkého východu (Sýrie, Irák...).

... V Belgii, zemi, která nemá koloniální minulost v zemi islamu, žije asi 800 000 muslimů (na zemi s 11 miliony obyvatel)... Severské země zažily v posledních třiceti letech velmi silnou vlnu muslimské imigrace. V Dánsku žije 300 000 muslimů. Dánsko dnes uplatňuje velmi přísnou politiku, pokud jde o přistěhovalce, asimilaci a odmítání separatismu. Ve Švédsku žije milion muslimů, tedy 10 % populace, zejména z Balkánu a Blízkého východu. Před čtyřiceti lety, s výjimkou několika Tatarů ruského původu, islám ve Švédsku neexistoval. Po desetiletích laxnosti se Švédsko v roce 2022 otočilo o 180 stupňů a nyní se inspiroje dánským modelem...“

Varování, že může být (či spíše bude) ještě hůře

Na konci tohoto přehledu upozorňuji na několik textů, které varujících před islámským nebezpečím ukazujícím se ve stále větší míře.

V knize „Jaroslav Doubrava, Cikáni (Romové) aneb to, o čem se nesmí mluvit, Olympia 2011“ jsem v kapitole „6.1.2. Od nepřizpůsobivých k terorismu všedního dne“ uvedl:

„...Problémy s nepřizpůsobivou částí cikánů se částečně koncentrují v tzv. vyloučených oblastech, kde je vyšší koncentrace značně chudého obyvatelstva. I zde jsou náznaky nepřizpůsobivosti přecházející do kolektivní agresivity smečky.

Logická otázka zní: Když si nedovedeme poradit s nepřizpůsobivou částí cikánů, jak chceme uhlídat smečku migrantů z islámských zemí?

Prvním nebezpečným signálem neschopnosti státu postavit se proti vydírání je kauza plotu v Matiční ulici v Ústí nad Labem. Kauza ukazuje na neschopnost státu vypořádat se s hysterií

aktivistů, politiků, kteří kauzy zneužili ke svému zviditelnění nebo naopak neměli zájem se pustit do konfrontace s lidmi, kteří předstírají, že jim jde o lidská práva.

Politici a vládní úředníci neměli zájem na konfrontaci s aktivisty a politiky, kteří zneužívají lidských práv nejen na úrovni České republiky, ale i Evropské unie.

O tomto signálu selhání českého státu máme nadčasový dokument. Knihu „Zed“, vydanou v roce 1999, od publicisty Františka Ročka. Kniha, jak on uvádí, je „... dokumentem o nechtěném nabytí slávy nejneuvěřitelnějším způsobem. Kniha popisuje vývoj krize v sousedských vztazích v jedné uličce, nalézající se v Ústí nad Labem v okrajové čtvrti Krásné Březno v lokalitě zvané Nový svět, patřící pod obvodní úřad Ústí nad Labem-Neštětice.

Jedná se o Matiční ulici, kde se představitelé místního obvodního městského úřadu rozhodli postavit protihlukový plot či zed'. Toto opatření mělo snížit hlukovou zátěž obyvatel rodinných domků na druhé straně ulice. Drobné místní opatření přerostlo v mezinárodní problém, protože prý většinová společnost chtěla v Matiční ulici segregovat cikány...

Ostuda byla ještě větší díky tomu, že vláda potichu poskytla lidem z rodinných domků v Matiční ulici peníze, aby mohli utéci ze sousedství s činžáky, pryč od nepřizpůsobivých lidí, kteří tam žili a dělali nepořádek...“

Kniha „Zed“ na 250 stranách v mnoha dokumentech a citacích článků, proslovů či rozhovorů ukazuje, že hlavní vinu na tom měla česká vláda svou liknavostí a vlezdoprdelismem vůči nátlakovým aktivistickým skupinám a organizacím.

Podobných drobnějších případů bylo od té doby více, ale případ Matiční ulice je doslova ikonou neschopnosti bránit občany před zlovůlí různých pseudoaktivistů.

V rámci EU visí ve vzduchu neustálé nebezpečí výbuchu násilí „nepřizpůsobivých“ islámsky orientovaných nelegálních či podivně legálních migrantů. A též dětí přistěhovalců, které se narodily již v EU.

Dynamika zklamání a nenávisti vůči většinové společnosti je u islámského přistěhovaleckého obyvatelstva EU značně proměnná.

Před lety představitel italského levého středu a bývalý předseda Evropské komise Romano Prodi prorokoval koncem roku 2005, že špatná sociální situace vedoucí k silné deprivaci jako tehdy v Paříži nastane v Itálii do deseti let, tedy kolem roku 2015.

Píše se konec roku 2019 a zatím je v Itálii relativní klid, protože islamisté potřebují mít v Řecku a Itálii klid, aby obě země bez problémů přijímaly další invazní nelegální migranty (tedy i další nové agenty islamistů).

Také v roce 2005 italský sociolog Marzio Barbagli varoval v italském listu Il Sole/24 Ore, že hlavním problémem je volná imigrační politika Západu z posledních desetiletí, kdy kapitál nasával levné dělníky pro své továrny.

„Za pařížskými nepokoji je druhá generace imigrantů. Většina přistěhovalců z této kategorie v Itálii jsou ještě děti, které dosáhnou dospělosti za šest, maximálně 10 let. Pak lze očekávat podobné potíže i kriminalitu,“ řekl Barbagli.

Po roce 2016 již je po několikaletém náporu nelegálních migrantů v podstatě západní část EU zónou, kde lze očekávat cokoliv. Prostě něco se stane, něco naplánují islamistické rozvědky. A v Evropě je potenciál nejméně 10 milionů nespokojených muslimů, z toho nejméně 200 000 je mezi těmi, kteří se přistěhovali z islámských zemí a žijí v EU již v 2. až 3. generaci a mohou to být lidé ochotní k teroristickému útoku.

K tomu lze dodat, že neméně důležitý bude poměr sympatizantů s islamisty v muslimské populaci EU. Optimisticky lze předpokládat průměrně 15-20 % ze společenství přistěhovalců jako sympatizantů islamistů, ale to je spíše zbožné přání. Počet sympatizantů radikálů se bude postupně zvyšovat s dalším příchodem nelegálních migrantů a s napětím ve společnosti plynoucím z obavy z islamismu.

Lidé z tzv. ghett nemusí být ani sympatizanty rebelů – demonstrantů, ale stačí, když jim je většinová společnost lhostejná. V roce 2005 při nepokojích citovala agentura AFP obyvatelku

pařížské periferie: „Problémem je, že jdou někdy proti lidem, jako jsou oni sami. Ať jdou zapalovat tam, kde jsou peníze!“

V kapitole „6.2. Žádost o azyl jako migrační zbraň“ jsem paralelu mezi cikány a islamisty ukázal v textu: „Slovenští i čeští cikáni využívali žádosti o azyl, aby získali v zahraničí výhody, které nemá běžný ekonomický migrant. Mezi žádostí cikánů o azyl a podvodem je (až na naprosté výjimky) rovnítka. Stejně rovnítka je také mezi žádostí o azyl a nelegální migrací islámských migrantů. Zhruba od roku 1997 začalo docházet k odchodu českých a moravských Romů do Kanady, Anglie, Francie a na Nový Zéland...“

Poukázal bych také na varování publicisty Františka Ročka v knize „Bombardovat nemocnice je normální“ z roku 2017 (kapitola 15.3. Nelegální migrace je důsledkem fatální neschopnosti EU) k tématu uvedl:

„... Administrativní šéfové a lídři Evropské unie představují skupinu nekompetentních nebezpečných osob. V úvodu knihy jsem napsal, že euroinstituce v Bruselu jsou pouze „výkonným orgánem“ kšeftářských korporací a lobbistických skupin, které nemají s voliči nic společného. Kdyby se politici EU chovali za války takovým způsobem jako za migrační krize let 2015 – 2017, následovala by obžaloba z vlastizrady a výjimečný trest. Typickým příkladem záměrné neschopnosti v režii EU je boj s pašeráky lidí ve Středozezemním moři. Dokladem toho je i iluze o nějakém zastavování migrantů na moři. Námořní síly Evropské unie ve skutečnosti představují taxikáře nelegálních migrantů. Snaha zastavit nelegální migraci z Libye se nedaří. Pro svět to je jednoznačný signál zhroucení bezpečnostní architektury EU. Ve Štrasburku 15. 12. 2015 byla přijata Zpráva COM(2015) 676 final komise Evropského parlamentu a rady o opatřeních navazujících na zasedání vysokých představitelů ohledně toků uprchlíků na západobalkánské trase. Na zprávě je podivné, že „přliv začal na konci léta 2015 a eskaloval na podzim.“ Tato informace je lživá. V té době již probíhala tichá spolupráce neziskových organizací s pašeráky. „... začal od konce roku 2014 aktivně provádět pátrací a záchranné akce v centrálním Středomoří také malý, ale rostoucí počet nevládních organizací...“ píše se přímo ve zprávě Evropské komise v Bruselu ze dne 25. 1. 2017 nazvané „Migrace na trase přes centrální Středomoří.“

Svou neschopnost zastavit migranty EU omlouvá (ve zprávě z 15. 12. 2015 týkající se tzv. balkánské cesty) tím, že „přesuny (migrantů) byly nejen nepředvídatelné a z hlediska rozsahu bezprecedentní, ale často k nim docházelo velmi rychle.“

Na migračním útoku nebylo nic nepředvídatelného. Tento trend byl zřejmý již koncem roku 2014. Je to lež i proto, že na mobilizaci bezpečnostních sil k tvrdému zastavení lodí třeba i střelbou není potřeba více než jediný týden.

Neschopnost EU odhaluje její vlastní dokument – zpráva JOIN(2017) 4 final Evropské komise v Bruselu dne 25. 1. 2017. V ní je uvedeno, že na trase přes východní Středomoří bylo dosaženo maximálního počtu zaznamenaných nelegálních překročení hranic v roce 2015 celkem 885 000 osob. Po trase přes centrální Středomoří (především z Libye) podle italského ministerstva vnitra přistálo za rok 2015 celkem 153 842 osob a v roce 2016 ještě více – 181 436 osob.

Nelegální migraci podporují samotné organizace EU a přímořské hraniční státy tím, že vydávají signál převaděčům i migrantům, že v případě nouze se o ně postarají. Tzv. záchrana osob se stává námořní taxislužbou. Podle zprávy JOIN(2017) 4 final z 25. 1. 2017 „od konce roku 2014 ... v rámci operací Triton a Sophia bylo na moři zachráněno více než 200 000 migrantů.“

Místo doslovu

Poznámky k chaotickému primitivismu islámské mládeže ve Francii zůstanou bez závěru. Známé jenom základní obrysy a snad nejzákladnější souvislosti. V českém tisku se dozvíme především stereotypy sluníčkářského charakteru, ne rozporuplné informace zamezující nám v radikálních soudech. V českém povídání se objevují třeba vzdechy, že policie si zasedla na mladíky s arabskými kořeny nebo černochoy. Mají podle terénních studií CNRS osmnáctkrát větší

pravděpodobnost, že je policie bude kontrolovat, než jejich bílí vrstevníci. Co z toho vyplývá? Nic. Navazuje to na zkušenost s muslimskými gangy.

Je to podobní jako když nějaký americký ňouma si stěžuje, že policie si zasedla na barevné a černochoy v Chicagu. Je to pro některé české novináře projev rasistických tendencí? Jistě. Jenže, když víte kde hledat, během jediné minuty vám internet prozradí, že policie informuje v Chicagu v roce 2023 zatím k začátku července o 303 zabitých. To je jenom o 18 zabitých méně ve srovnání s rokem 2022. Počet dosud zabitých lidí do 15. července 2023 stoupl na 330, 356 do 29. července 2023. Oběti vražd v Chicagu jsou většinou muži - mladí černoši a hispánci. Většinou zemřeli na střelná poranění. To je důsledek soupeření chicagských gangů.

Proto zatím není ještě čas na nějaký chytrý „francouzský“ doslov.

Obsah:

Úvod.....	1
Co se skutečně stalo	2
Čtvrtek 29. 6. a páteční čekání 30. 6. na noc plnou vášní	4
Britský bulvár informuje	5
Teror internetu a Macronův pláč	6
Macron o dětech nic neví, aspoň plácal ptákoviny	6
Islámská (arabská) mládež aneb nášlapné miny ve Francii	8
Akademičtí hajzlíci jako ambasadoři korektnosti	9
Sobota 1. 7. v péči 45 000 policistů	10
Čas světlic, petard a římských svící	11
Levice zklamala.....	13
Teorie povstaleckého a rabovacího boje ve městě	16
Pouhý polygon?.....	17
Hysterie na pochodu.....	18
Jak Francouzi vidí policii?	19
Hon na policistu aneb kulturní a civilizační válka	20
Svět srandovních novinových úvodníků	21
Vláda neměla chuť si to rozházet s lidmi z islámských ghett?	22
Varování, že může být (či spíše bude) ještě hůře	24
Místo doslovu.....	26